

בחינות עולם

2111. *Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or date.*

*Faint, illegible text visible along the left edge of the page, likely bleed-through from the reverse side.*

10  
 (ספר) \*

(בחינות עולם) \*

חברו החכם השלם המליץ הנפלא הרב הכולל מוה"ר ידעי' הפניני  
 במהו' אברהם הבררשא גדול הוא בתורה ושם לו בחכמה :  
 כאשר יראה המין מסוף האגרת הממודה אשר כתב אל הרש"א ז"ל  
 במבואר בתשובת הרש"א כי קימן ט"ו וזיכר ספרים הרבה בתורה ושכחה  
 כולם עשה קיל וזה הספר הנכבד בחינות עולם על' כולם כי נתן מרום  
 ביכתו על כל איש להבין ולהכיר ספרות העולם ומזמין לשיכי כל מאהביו.  
 כל אשר יקרא בזה הספר הלא יבקר בין טוב לרע. ישוה ראש דרכו ויטוב  
 זה' לטוב לו כל הימים. וכבר נשדו יפיו וטובו של הספר הזה יספרי  
 האומות והעתיקותו ללשונותם כללטיין וזרפת : אכל מפני עומק מליצת  
 ומקבר אין כל אדם זוכה לשכוח מטובו כי ספי' בעיני הרבה מן המופלגים  
 כלומדים ישי' כדברי הספר החמוס ע"כ קם יתעורר האלוף וההורגי  
 המופלא כמוה' רר יוסף גר"ו בהרב המופלג בתורה ובחפידות החכם  
 השלם כמוה' דר שלמה ריין גר"ו מליסא : וחיבר וליקט אורוות  
 אמפרטים הקדמונים ומפירות אלה שכל לידו ככתובות יד מאסד מחכמי  
 וריכו אשר לו ידגש במליצה ועשה פי' קל וקצר למשן ירוך הקורא בו  
 וישמח בעל כל הין :

חובא לדפוס לזכות הרבים ע"ה מתכר הפי' ועמו המורני המופלא  
 באורה כמוה' רר שמאן כר"ו כהשיש המופלא כמוה' רר יוסף  
 פריכס מראקוב יכ"ו :

**בשנת אשרי אגוש יעשה זאת ובו אדם להזיק בה לפ' ק**

**גדפס פה קק ברלין**

**זחת** ממשלת אדונינו המלך הגדול האדיר והמיוחד מאד  
 פרידיך ווילהעלם מלך פרוסיא ודוכס בראנדיבורג  
 השט יר"ה ויתנשא מלכותו מעלה מעלה אמן  
**בבית** ובדפוס האלוף והנעלה כהר"ר אהרן יצ"ו במהו' רר  
 משה רופא זנ"ל מק"ק ליסא :

האדם הזה הוא המפורסם ביותר ויש לו חשיבות רבה  
 ויש לו חשיבות רבה ויש לו חשיבות רבה

הסכמות הרב הגדול המופלג והמפורסם כמוהר"ר מרדכי בר"ו ראש  
ב"ד דק"ק ברלין והמדינה יצ"ו :

**לכו**

חזו מפלאת מפעלות תמים דעים - הכנס השלם הכולל שדעתו  
יפה אף נעים - אשר נקרא שמו מלפנים בישראל - מוהר"ר ידעני'  
הפניני בדרשי המליץ - אשר חזר הספר הנכבד בחיגת עולם אבן  
בזמן פכת יקרת מוסר מוסר - עיו פתח בחכמה ועל לשונו תורת חסד - בו  
חסף זרוע קדשי המומין שנסתר וזקי טמון - באש עברת חכמת הזמן אכזב  
לא אמן - בו ירוך דדיק וכנגב - ואל יבטח על מקר יושב ארץ הנגב - והספר  
הנאמך הלזה מעת נאטו לאור עולם לא זוז מחכבו - עד לרוב ישיו וטובו -  
בשכר נדפס פעמים שלש כטל משכים הלך חלף לו בעודו ככפס - והכה  
הפעורר והמזיק במצוה האלופ התורני המופלא כמוה"ר יוסף בהרב המופל'  
מוהר"ר שלמה דיין כר"ו מליסא - להדפיסו מחדש למען יפוז ענין אורה -  
חפת כל השמים יטרהו - ועל טוליו סביב - הציב לו צינים לעין הקורא סביב -  
ביאור כל דבר הקשה - אורח חיים למעלה למשכיל להכין אמרי בינה - אשר  
ליקט ואסף בחפזו מפי סופרים ומפי ספרים ומפי קונטרס אחד כתיבת יד  
אשר חיבר מד מרכיב מחכמי דורנו - וראיתי ויש לבי ואמינא יישר קילו ה'  
יגמור בעדו - ויפכים על ידו - וגזירתו אומר על כל מקיגי גבולו מהיום  
תוך שלש שנים כהרם אמור בו כדוי בו קללה שלא ידמיסוהו כדמותו הן ע"י  
עצמם או ע"י אחרים תוך זמן הכל בלתי רצון מוה"ר יוסף הכל - וא"ר  
אדם שזמנע לי יושכון בטח ושאין : הכ"ד הרב המאור הגדול ראש כ"ד ור"ק  
דקהלתינו והמדינה יצ"ו הבט על החתום - היום יום ה'ך"ה אדר הראשון  
ת"צ טית לפ"ק - פה"ק"ק בערלין :

הקטן מרדכי מליסא ראש כ"ד פה קהלתינו והמדינה יצ"ו :

הסכמות הרב הגדול המופלג והמפורסם כמוה"ר נפתלי הירץ  
אב"ד דק"ק פילא ולע"ע דיין ומ"ץ פה"ק"ק ברלין

אף ידי תכון עמו עם הזקן ויושב כישיבה הרב הגדול רכ"ד דקהלתינו יצ"ו  
המסכים תחילה להדפיס טוב שנית ספר הנאמך בחינות עולם אשר כבר  
הי' לעולמים והוא כלו מחמדים דרך חיים והנזכרת מוסר רק שהוא כמו ספר  
חיים והוא משולל הכנה להמוכי עם וקצת מחכירים - וגלל זה בא התורני  
האופלא מוה"ר יוסף בהרב המופלג כמוה"ר שלמה כר"ו מליסא ופרוש  
ק'אמפרש לה פ'אממד ויוסף דעת ללמד העם להכין ד"ח וחדותם ככחמראו'  
הוא לסעודו ולתמכו ותשיבו ג'ול וירי עסהרב הכל בגזירתו כ"ד היום יום ג'  
ר"ח אדר שני תצ"ט לפ"ק הציור נפתלי הירץ דיין ומ"ץ פה"ק"ק ברלין יע"א  
בהרב העל"ה הזאת מתר עיר בנימין :

בהינתן עולם פרק א' ראשית אמריו . במהלל המשכיל ב  
**שמים** א' לרום וארץ לעומק ורוחב לב נבון אין חקר : אזהב  
 ב' התחקות על שרשי מחצב אנושותו . ג' אין חקר  
 לתבונתו . ד' רבים חקרי לב אשר אתו : ד רבות מחשבות בלב צדיק  
 צדקות אהב : ה' בקרבו יקדש קדו' ישראל ובשפתיו יכב' אהי הכבו' :  
 ו' אין חכמה ואין עצה ואין תבונה אשר אין להם רועה : ז' מי  
 ז' משפלים בלעדיו השלם יתכחשו לו : ח' היכלכל לב שמים היכיל  
 לב ימים ט' מחקר כללוהו קירות לב : היסוככו (י) כנפי רוח על רוח  
 חכמה מרחפת על מי מנוחות ונחלי עדן : (יא) היקמו רחבי ארץ .  
 מחשבה מושבה עלית קיר קטנה ככף איש : ראה זה חלק אדם  
 מאל וחלק אלוה מעולמו : האלהים בשמים יתוזה לבדו על הארץ  
 הולך נכחו : דורש רשומות בכתב אמת גדולים מעשיו בדת ודין :  
 לולי בעתות יג' זמנו יבהלוהו . ורוח עתו מבעתו : אל יעצור לו  
 לרכוב

**השמים** הם חקר וגבול אל מרחק הרום : (ב) לשון מקירה כמו  
 סקקי לב : ג' אין חקר לתבונה האדם שאזהב לחקר על  
 השורש אשר משם מוצאה נפשו המשכלת . לפי שהמקרים אשר אלל האדם  
 הוא רבים : ד' הדריק שאזהב צדקות והוא האזהב הסמקות הנזכר מחשבות  
 רבות יש בלבו : ה' שהוא צריך לעיין בלבו אמתת האלוקות ולפרסם כשפתיו  
 לאתרים : ו' וצריך שיטכיל ככל הסממות עד שלא תהא חכמה בעול' שלא יהיה  
 הוא רוע' להם . או רועה מלשון אמוה ורעות ע' ד' אמור לחכמה אמותי את :  
 ז' השל' והוא האזהב הנזכ' לא לבד שהוא משיג ומכיר את נפשו גם כל הכמלאים  
 בזה העולם השפל מבלעדיו ומוצממנו הוא מכיר ואין בהם דבר שיעלם ממנו  
 ויתכסו לו : ח' יכלכל ויכיל וכללוהו שלשתן לשון הסמקות מדה הם כמו אפים  
 כח יכיל : (ט) המחקר שקירות הלב מכילים ומחזיקים אותן אין לב שמים  
 ולב ימים יכולים להכילו : י' ואין די בכנפי רוח והוא האוויר הממלא כל חלל  
 העולם לסבך על רוח החכמה אשר ממנה תנא המנוחה והעדן : יא' ואין די  
 ברחבי ארץ להקיף את המסענה שקיר המוח מקיפה : יב' זה האדם לבדו בארץ  
 הולך נבון בדרכיו של האלקים בשמים . דורש הרשומות והרמזים בתורה :  
 יג' ואילו שחקרי הזמן רבים עליו וימי קצרים האדם כנעת מן המות  
 לא היה מוכע אותו מלרכוב בהשגתו מה שבשמים ולהקיף בה זרועות עולם

לרכוב שמים לחבק זרועות עולם עד היותו כאלקים לדעת טוב :  
(פרק ב יתרעם על הדעות המונעים את השלם מהשיג שלמותו)

**פרק** זאת א' ישתומם כל חסיד יבהל כי אולת ניד • כי אראך  
המם וריב בעיר כ צלמי אבוה : כי אתבונן לתמורות  
במדינות שנאתי נפשי אמרתי הן האדם הלך בתבל הידה נ כאחד  
מוצא המרום במרום : לכפו מגי ים רחבו גדותיו • יפרוש כנפיו  
לתימן בחדריו סתום יגלה • הן קדם יהלך ויבין רעלומות  
חכמה • יסק שמים שמה מרכבות התחכמותו • יציע שאול דונה  
עליות בתהומות יקרה ויעלה משפל מצבו לרום שמי • ירד  
פוגהי שמי על ארצו עד יסקלו לפניו נתיבות עולמו • יצו  
ישוב עד בקלות הרגל שכלו ורוח בינתו בקצוי הבריאה מוליך  
ומביא • מעלה ומוריד עד יאסוף בחפניו גלילות ארץ בתעצומו  
ורומו

עד שהיה עומד במדרגת השגתו כמו המלאכים :

פרק ב א על חסיד יתמה וינטער על כח כזה שיכלה : באני מזה צלמי  
באשר אני רואה הקמק וריב שבעולם והם המקרים וכשאתי מתבונן  
אל המלך שכל העולם כמה יערבון וכמה יכראון אני שוכח נפשי : כי  
שמרתי מאמר שכל זמן שהאדם כזה העולם הרי הוא במדרגת כוכבי מרום :  
ויש ככה האדם לגלות הקמקם במדרי תימן אם יפרוש כנפיו שמה ור' ל' מיהי  
זריו בעיונו וכן יש כחמו להכין תעלומת סבמה ככי קדם אם יהלך עם  
בעיונו : ה יסק וכן אם יעלה בעיונו לעיון כשהלכי השמים גם שם ימצא  
מרכבת קממתו ר' ל' שגם בגלגלי השמים יש פת כחמה להשיג וגם כן  
יוכל לכנות מדרי חכמה ועליות כעטן הארץ והתהומות אם יוריד עיונו שמה  
שכה החכמות עוזרות זו את זו ואמר ושהשיג הדברים הטבעים והלמודים  
אשר כשפל מצבו יעלה על ידם לרום שמים ואמר שהשיג מהכונת סבוכיהם  
פעליותיהם כשפלים יתקפו כידו ההקדמות להשיג האמת בדברים השפלים  
יותר ממה שהשיג כהפילה ואת"כ ישוב ויעלה השמים להשיג עם יותר  
מכתחילה עד שיפקל ויקיר מכשולי העיון מדרכיו : ז וכן מעלה עיונו מן  
דברים השפלים אל העליונים ומוריד מן העליונים אל השפלים עד שיתין

ודרמו • ובנאותו שהקי' עד יכלול מדעו טבעי מ היצורים ותכונתם  
תקבץ בחינתו אמתת הנבראים למיניהם ועל אל אלים ידבר  
נפלאות ומילין לצד עילאה ימלא :

פרק ג (יתרעם על בעל שכל המתרשל וכפינת זה יתן תחת המקרים)  
**לאיש** אשר אלה לו אנכי הריתי עמל' וכעס חשוב היות  
גורת ספיר אשר בזה למקרה ופגע כמטרה לחץ •

הנכון (כ) התעתדו לבו ולקלון כאהד הריקים • היאות שאתו עול  
וחרפה בנעוריו ובזקוניו • (ג) איך יושב בשב' תחכמוני יושב בדר •  
יידום דמי לבר אלהין • רועה אמונה איכה ירעה רוח • מרביץ  
חכמה ומוסר איכה ירביץ תחת משאו נשען על בינתו להמלט איך  
חכמתו לא עמדו לו מהזיק בתומתו איך תרפינה ידיו (ד) או אם  
תחת מסבות יתהפך למה זה יגוע אדם ואיו כבהמו' שודה וחיתו יער  
למה אבני (ה) קודש בין רגבים ידבקו תחת צאלים תשתפכנה איך  
לגויה במחוגה אלקית מתוארת ה' אמר לשכון

כידו כל גלילות ארץ כודעים אללו כאלו אקפס בחפניו ככמו ובתקפו וכן  
יהיו השמים כודעים אללו כאלו אקפס בחפניו ע"י גאונו וגדלתו : מ כל כך  
ירגיל עצמו בעלות העיון וכרדת ברואו ושוכ עד שתהי' דעתו כוללת תכונת  
כל הכרואים וטבעיהם ויכחין ההכדל שכן מיני הכברואים ויחיד גורת  
המיניות ומשם יעלה להשיג באלקית שהיא תכלית החכמה : פרק ג לאיש  
גו' מוסב על מה שתחמיל למעלה פרק ב' שאני מכוה אלמי בראותי מקרי  
העולם ושוכא כפמי בהתכונני המילוף שבעולם מאשר טראיתי האדם יש לו  
השגות הכוזרות והאיש אשר אלה המעלות לו הוא אשר כשכילו חוכי הרה  
וכושא הכעם ועמל הכו' כי לא טוב בעיניו שהי' דבר זך כמו לבנת הספיר  
עומד לכגד המקרה והפגע שיפגעו בו כאשר תשמוד המטרה לכגד הקך  
לקבלה : בהתעתדו בלש' (זוין אן בריוטוכג) ג כי איך יתכן שיטב בדר מפני  
המקרים שיפגעו בו • ואיך יתכן שיד' מפני אכלו מי שהוא רומה למלאכי' אלקי'  
ד ואף אם אכמה עצמי לאש' כי מקרי הזמן איכ' בהמידות בין כלש' אקפס הנלגל  
אמורר בעולם את הרע כן תחת הקכוב הזה יתהפך לטוב : אקפס' כ לא אוכל  
להתקסם על מיתת' האדם • שלמה יגוע כבהמות ומיות עד כי יכוקש וליכנו  
ה הם המשכילים בין רגבי עפר והי' מדוכקים ולמה יהי' משהפכות תחת  
אלים

בחינת עולם

לשמן בערפל : רע עלי המעשה ואין מנחם ממלאכת ה' בשובה  
נמבזה ונמס . מ מארזים נטעו באצבע אלהים כי יעלה הכורת  
עליהם אבינה באנוש אבחינה יצירתו ולא מצאתי ברה הסרון רק  
את המות הזה :

פרק ד יאמר טפה ארוח הנפש יתחם האדם על מיתתו ע"כ ירמיק כל  
שאין מנוח להשארנו

**מקור** (ה) חיים הכין לנו הטבע בחכמת בראו . השאיר לנו  
בהשאיר נפשותינו אחריו ברכה . בה נוכל התנחם  
ממעשה ההבל מעצבון ההעדרים : תשועת עולמים יש לנו בבית  
המלך ומה תתאונן בן אדמה כי הצבת לך כפה קבר : מושב לקים  
תקוה לשבת שוקט וכושח . ומה הדאוג פה ג' להפקד כלי מלחמ' :  
דמית היות מבני עליה ד מה יחסוך עזיבת שפל ומורד : ה אף כי  
מחמד

אלים ר"ל במקום מושך ונלמנת : ו ואיך יתכן גוי' אשר תארה כללם אלקים  
והוא הטבל שהוא חלק אל ממעל יאמר השם וירצה שתשכון בערפל במקום  
מושך : אין מנחם אותי ממה שאני רואה כי מלאכת ה' טבה ומזורה להיות  
בזוי' ונמסה כהמם דונג : מ גם אין מנחם ממה שאני רואה כי עלה הכורת  
להכרית הארזים אשר נטע אלקים באצבעו וזה משל כי האדם שנכרס כללם  
אלקים יהי' מעותד אל השמחה מן הארץ : פרה ד' א' אכל מסכמת הכורס  
בהן כח בטבע למה הככה כנפש האדם לקבל המושכלות והוא מקור חיים .  
וגם אסרי הטבע הטבע שבאדם (והוא המות) השאיר לנו הטבע אסריו  
ברכה כמה שהשאי' כפשותינו ע"י מקור החיים הכ"ז אשר הכין לנו כי המשכילים  
תהי' להם השארות הפש . וע"י הכרכה הכו' אשר השאיר לנו הטבע אסריו  
נוכל להתחכם ולאמר זאת הנחמנו ממעשה הכלי העולם ומקרו הרעים  
וג"כ הנחמנו מעצבון המות : כ ומה תרעם מסככת לך בעו"ה קבר . מאמר  
שיש לנו תשועה נאמית בבית מלך עולם שהוא עו"הב : ג ומה תדאג פל  
מקרומוסף בע"הו שהם כמשלים לכלי המלחמה כי כלם קמם וריב מאמר  
שאתה מקוה לשבת מוקט וכושח בשלו' וליהנות מזיו השכיכה לעו"הב : ד ולמה  
יהי' כמב' אלך לחסרון מה שאתה צריך לעזוב את העו"הו שהוא מקום שפל

וירידה



מחמדי תכל אשר תבקש סלוני' וסרבים הם' אתנו' מיום אשר פקד  
ה' את האדמה להסגיר בגושיה רוח חיים הליו ותהי לאדם הן המזה  
ארבו לדמו והם היו בעוכריו : ז החשקים מהשכים . וכלי הנשקים  
שקים . הפנינים צנינים והשושנים קמשונים (ח) הרחבים להבי'  
והחובים וזבובים (ט) ותענוגות בני אדם שדה ישדתן : ואתה תבקש  
לך תועבות גדולות כאלה אל תבקש : ומה לעשות , רק להנהיג  
הזמן כהנהגך חבר עקש ופתלתל תאהבהו אבל על פי מדותיו  
תיסרהו . אבל כפי תכונותיו תשמח במעט דרמושג מתועלותיו  
והשגתו ועיני הבחינה תעצום מראות במה שיתרשל כחורעיל או  
שיויק . יא אפס כי חברת הזמן מצללי ערב מהירת הנטיה כעלם  
יאסף

וירדה מאתר שאתה מושב ומדמ' להיו' מכני העלי' לעו' הב' : ה מכ"ס שחמדת  
עו"הו אשר אתה מכקם הם קולים ומכאולים לאדם מן היום אשר כראו ד' וכתן  
כשמת חיים כבוד גוש ורור עפר מן האדמה שיהיה אדם : ו כי שמת עו"הו  
הם עוכרים את האדם לעונעו מן השלמות הנכחי' וכאלו הם אורכים  
לדמו להמיתו לע"הב' : ז החשקים והתאוות שבעו"הו הם חושך מונעים אור  
התורה . וכלי בזיון שאדם מושגם להכשיטין' הם בלמת גורמים' אבל לאדם  
באלו לבש שק והאכנים טובות הם קולים בלמת . קמשונים בלעז (דערכר)  
ח השררה והמשלה הם כמו להב אשר יכוה האדם בהתקרבו אליו : ט יתר  
מעדני עולם והתענוגים הם כמשלים לשדים השודדים מן האדם כל הטוב  
האמתי : י ואין לך לעשות אלא שתנהיג כל עסקי עו"הו כמו שתנהיג את  
יהו' לך חבר אוהב אותך ומדותיו רעים בתכונה שהיא עקש ופתלתול שראוי  
שתאהבו אותו כמו שהוא אוהבך ואם תראה בו מדה עמוסה תוכיחו על פניו .  
אבל מפני שתכונתו ומזגו רע הבה תקבל על ידו מה שתוכל מן הטוב . ולא  
תשגיח על מה שיוק לך או במה שיתעצל מלהטיב לך מפני פתחתו . כן  
ראוי לעסקי עו"הו העוזרים אל הטוב תקבל ולא תחוש לעסקיו המזיקים  
לשלמותך . או המטרדי' אותך כלומ' אל תפרו' עצמך לעסקי העולם כלאופן שלא  
תקבל גם את הטוב הכב' על ידו : (יא) אך אין העולם דומה בכל אל החבר  
הנזכר כי תסגר תפטר שתחמיר חברתו זמן מה . אבל חברת הזמן תוא כושה  
במכירות יותר קמה שימחרו לנטות כללי ערב . הא אין חברת הזמן דומה

בחינת עולם

יאסף אל ידו ניצוץ השמש מלא קמצו ובפתחו עומד מרעיד כו  
איננו רואה את כל מאומה בידו:

פרק ה (אמר שכיאר המלצה תקיני העולם יתמה איך מתפתה הפשכול)

**ראיה** א זו רעה הולה . לא זורה ולא חובשה בהתעצםתשוקת  
משכיל לתכלו בלא חועיל . בהגדילו מועצו נמרצות

ועשתונות משתנות . להרבות מהר ולהרחיב מתן נ כ נטושים  
עלי ארץ בחלפו נעזבים אחרי נפלו כי מה הלכו בביתו מכל עמל  
שיעמו לנזותו וראדמתו מלבד ארוחת תמיד ומעש'שולחנו גושאר  
מכמניו ובתי נכאת וצרי אשר הפיל לנפשו חבלים בנעימותם מה  
כשרון לו מהם כי אם ראות עיניו . אף ד כי הם יהיו לו למוקש  
ברוממו חלקי נפשו העבדי והעבירו החפשי מהם החשוב כל אשר  
תאמר ה חברה פתוחי כחותי ינתן לה . ובכל אשר יאוו הם יקחו  
חלקם

אלא לניצוץ השמש שהנער ידמה שיש בו ממש וקשוב לאקוף מלא קומץ ממנו  
אל ידו ולא כ כי יתה ידו ויראה כי ידו ריקה ויהי הנער עומד ומשתומם כך  
חברה הזמן איכה כתפקת כידים אפי' רגע א' מפני תהירות נטויה :  
פרק ה א ומאחר שאין הנקומין על מותי העולם אלא בהשארת הכפש כלכד  
יש לנו להתרעם על הקלי הרע שאין לו תרופה והוא שיתאזה האדם אל דבר  
שאלו ישיגהו ויבא עד תכלית האוהו לא יושילכו והוא הממון עד שאפילו  
המשכיל יתחוק להרכו' עצום גדולו והרבה מקשבות טובים זו מזו כדי להרכות  
ולהרחיב לעצמו מהר ומתן : כ אשר בחלפנו מן הארץ יטוש אותם המזהר ומתן  
אחריו על הארץ ואחריו אשר יפול יעזוב אותם אחריו : ג כי לא יקבל האדם  
מכל עמלו שיגמול לגופו חוטלת רק מזכות גופו שאם לא יאכל יתלה אכל  
אשר הקנינים שהוא אורכ להם להשיגם ואוצרותיו ורוקת מרקקת אשר הפיל  
האדם לכפשו גורל ושלק כנעימות הקנינים ההם המותרים מה תועלת יש  
להאדם כ"א ראות עיניו : ד ולא די שאין בו תועלת כי גם יהי לו למוקש כי  
ככל שיטרוד עצמו להשיג תאוותו יעבד את שכלו שישיכיל להשיג צרכי הגוף  
וירומם את חלקי הגוף שכבראו להיות משמטין ועבדים אל השכל (ה) וכל מה  
שתאזה החברה מהשכרו . כה הכמות הפחותים והשפלים שבכמות האדם

ינתן

בחינות עולם פרק המישי

חלקם • וככלב יחידתו בירכתים תרדם : ו יחידה היא והיא  
מתנכרה • אם יבקשו תבונות מפיהו תפבל עצתו יאלס נתקו  
מורשיו כהנתק פתיל הנעורת כהריחו אש ביראה ורעד : הוה  
פעל ו חכם הימתק נזיר ערשיסכו תמכר בכורה או הייט' מלא  
מ כף נחת הלוי מושג ממלא הפנים אלף עמל מכאיב • הטוב  
שישישו בני מעי ונפשי תאבל • ט אדמתי עצמת אדם ונשמתי  
תשם : ומה יתרון מולך בחזיון לילה ובחוקתו וגובה לבו יעור  
והנה חלום • או במראה י יתודע יתחכם ליו יאספו עררי בעלי  
אסופות והקיץ וריקה נפשו • יא אוי לו איש זרוע שיפול •  
וזרועו תשבר • אי לו איש זרוע ארץ תנחלהו כי לא לוי היה

הזרוע אשר ירש הארץ : פרק ו

יכתן לה ותשיגם הכורה היא והנשמה שהיא השכל תישנות בטל מעבודת  
האל אשר בשבילה נכרעה כמו הכלב שנרדם בירכתי הכית :  
(1) שלפי שהיא יחידה ואין איש אשה מכל כמות הגוף שיצור לה אל  
השכלה היא כראש כלו היא נכרית וע"כ כאשר יבקש מפי' ענה ותכונה  
אשר הן עבודותיה האלם ותפכל ויכטלו מקשותיה ביראה ורעד כמו  
שיכתק פתיל הנעורת של פשתן כאשר ירית ריק אש : (2) וכי זה מעשה  
חכם וכי ראוי שיהיה מתוק ל"כ נזיר ערשים לאדם עד שימכו'כו בכורה  
במחירה • וזה משל שיהי' הכלי עוה"ז נקמדים כ"כ בעיני האדם עד שיתן  
בשכילו להשיגם המכמה החשונה : (3) וכי כרא' טוב בעיניך הכלי עולם  
שהוא נחת חלוש ואינו רק מעט כמלא כף וא"ל להשיגו אלל אחר עמל  
מכאיב הרבה מאד כמלא אלף עמל חפנים ר"ל סגריך עמל ונער הרבה  
שישיגו ואחר שישיגו אין לו אלל מעט נחת חלוש ממנו : (4) או אם  
טוב וכיון שאדמתי הוא הגוף אשר לוקח מן האדמה יהיה עצמו אדום  
מרוכ המזון והנשמה תהיה שמה : (5) או אם במראה פלוס ודמה לו  
שנעשה חכם ויודע וכלו נאספו לפניו עררי התלמידים שכראים בעלי  
אסופות כדי לנשמוע מחמתו ויקיץ משנתו ויראה כי נפשו ריקה ממחמת  
ומדע הרי אין יתרון לזה מאחר שלא מלך באמת ולא היה חכם מעולם כן  
כל שמודות עו"הו אינם אמתיים וידמה לאדם כי השיג איזה דבר ועד  
ארגיעו יאכד : (6) אוי לו לבעל זרוע הכוזר כי הארץ תירש אותו ר"ל  
הכאשר ימות ויקבר עם הקבר וגבורתו עמו ותהיה הארץ יורשתו • והנש

בחינות עולם פרק עשי

אמר מהרש"ה התפתות האשכנזי יורה סבלות ההמוני

**פורעה** עוד מוזאת - עוצם תשוקת האיש ההמוני שיגיע

תקופת הימים להגיע למבוקשיו - כו' ואולי עם זה

לראות ברעתו כלתה נפשו שתכלה שנה - וקללותיה תגלינה -

ואיכה ישמור מה מלילה - שבין לילה יאבד - או יאמר מי יתן

ערב - בו יכחלל ויבש - איך ג' ישאף צל - אשר עם נס הצללים

יננס ליהא ושאף צמים חילוני: או יבטח על הברת נשמתו וגור

כבא השמש מועד צאתה ה יצפה ליום יספה: ו יחכה לקץ

ימים יקוץ באימים למועדי ימועדו רגליו: ז לשנים ישנתו סדריו:

ח לשמיטות ישמש: ליובלים יתאבל ט בכמפה נפשו שיכסיפו

פניה

פחת האדם זרע הטעך או התכונה בארץ לא תירש אותו האדמה כי תשוב

ותוציא זממה ותהי' הקברו בארץ לטובת הזרע הנקבר כי אולי ימצא מאה

שערים מאשר בתפלה - אבל זה בעל הזרע כאשר טכב לא יוסף לקום בארץ

ויהיה כחלת הארץ לעולם ולא יהיה לו טום תועלת מן הזרע הנקבר בארץ

אשר ירשתו :

**פרקו** (א) ויותר ממה שכתבתי שיהיה עוד רעה מזהה והוא עוצם וגודל

התשוקה לאמר מתי יקיימו הימים לו ויגיעו ימיו אשר לו בהם

הפך מפני שקושי כשיגיעו הימי' בהם יגיע גם הוא מבוקשיו: (ב) ואינו

קושי אולי עם התשוקה הזאת כעשו קומדת לראות ברעה אשר תמצאך

באותן הימים כי אולי אם תכלה השנה יתגלו ויכזבו הקללות והרעות אשר

הביא הזמן כמשך השנה שעברה: (ג) ואיך יתאוה וישאף כל הערב הכח

ואולי בערב יגיע הערב כי יכנס הצללי' ויכנסו כללי ערב יכנס כחו וליחותו

וישאלו וישגדו אחרים את כחו ומילו: זמים פי' לקטום: (ד) או איך יהיה

כשום שיגיע מבוקשיו כבא הגרע מה' מלפני עליו והרי אינו כשום שיהי'

אז נשמתו מתחברת עם גופו כי אולי הגיע זמן צאת הנשמה מן הגוף כבא

השמש שהוא עת ערב המקווה (ה) או איך יצפה ליום אשר בו יספה ויגוע:

(ו) ואיך יתכה לאמר מתי יגיע קץ הימי' האה אשר אולי בערב יגיע הקץ

הוא יקץ בחייו מפני האיתות אשר יוליד הזמן או איך יתכה למועדים

וזמנים אשר אולי בהגיעם ימועדו רגליו: (ז) או איך יתכה לשנים אשר

אולי בהגיעם ישתכו עליו סדריו עולמו לרעה: (ח) ואיך יתכה לשמיטת

לאמר מתי תגיע שנת השמיטה ואולי בה יהיה כשמש מן העולם או איך

הנרות

יתכה ליובל אשר אולי יתאבל בו על

פניה השבע בהרפה חכתה שתוכח בלי המלה העל זאת לא  
שמת לבך: וברצותך לדלג במהירות כהרף עין מראשי השנה  
ועד אחרית השנה: יא ואם השקת עמוד האדמה כעבוד אלהים  
לאהבה אידתאנה יום תשמטנה ובטשתה איזנה כי אם רוע לב:

פרק שביעי

אשרי שזוכים הרודים לפנים ממדות הקיב המליצה במדבר  
אל כפשו ואומר:

**א**ם לוקחת נפשי שאין מנתיבות כאלה למה לי חיים אם  
כ קצר מסעי ומחלכי א מחוז ההפיקמה יועילגני במעברות  
כי ארכו לי שם הימים אם להשגת תכלית רחוק ובראתי ואני  
ג אתנהל לאמי מתעצל טומיך נלאה להשיב א שליחי דבר מה  
ד תמרצני שיבה טובה ושנות חיים שיוסיפו לי מה יוסף ומה יתן  
אם

הזרות אשר יפגעו א: (ט) ובמא שמה שקמדה בשם וככסה להגיע  
לזמן הוא קמדה לזמן שתיים בו חרפה אדם וילכינו פניו בחיוב ותשבע  
חרפה וכוז ומכסה כפשו להגיע לזמן שתיים טובה אז במכות בלי חמלה.  
(י) ויש לחמוס ולהחמוס עליך שאיך מטיס כל אלה על לך בעת  
שאתה רוצה בתחלת השנה שתקפוק הזמן ותהיה אחרית השנה במהרה  
כמו הרפין: (יא) ועוד יש לחמוס אדם אלה אלה אלה אשר אלה  
עליה ומא הבהך אותה אלה חושק לעבוד אותה כאשר ראוי באמת לעבוד  
האלקים: למה א"כ תחפוס שיעברו סימיה אשר אלה על האדמה מהרה  
ויקרב יום אשר אין לך בו חפץ כי תסמוטיך אן אף האדמה ותשום אותה  
אלא זה רע לב אשר יתאוו לכבוד באהיבו ולהפיר משליו:

פרק ז (א) את כפשי אם גם את לוקחת לעמך שמדכר מנתיבות כמו א  
שדכרתי לרדוף אפרי ההכל למה לי חיים כי אין חיים כלם כשכבות  
אלזי כלום (ב) כי כמו שלם ועיל אומי אם יהיה שתי במעברו וכספיה  
ימים רבים וארכי אם לא ילכו ויסעו לקרב אחי א שמו הפני: כן הדכר  
הזה שפאר שזכרתי כדי להשכיל ולירע את ה' כי זה הכלית האדם והוא  
רמוק ועמוק וקשה להשיגו וזו זה בריך זריזות גדולה (ג) ואני מתעבה  
בכח ועללה וטומיך: במקו שכן דרך הסבל ומחוק כדלמי כללם ואין נבמי  
דבר להשיב אל בוראיו אשר שלמי: (ד) תמרצני פימה תזקני שאנקש  
למיות

בחינות עולם פרק שביעי

אם לעשות מלאכת שולחתי חנה ואני רפה ידים נגוע הטיול  
מוכה הבטלה מה ייטיב ומה ירע שבתו הבית מעט או הרבה :  
ו ואם רואה אנכי הרעות והאוב ובחור בטוב בלי ארע מה טוב  
כי ארע וכי אבין : וכי אומר מה ומתוק לחכי דרכי מה טובו כל  
מעייני לעיני התאמת בחירתי היאמן דברי כי ייטיב לנפשי  
אזרח אבחרהו הייטב בעיני ה' או התישר דרכי לדרך במותי  
גאותי כי היא ישרה בעיני . ס האתעצם כי נסכתי מלכי ישפר  
עלי אם בחצר מלכי שקר נסכי או כי אעריץ עצתי הגבלה: אם  
ט נערץ בסוד קדושים המוני יעררץ או כי יאמיר אמרתי אם  
מרה תהיה באחרונה : פרק ח

למחש כדו להשיג טנות השוכה מה תועלת יתן לי או יוקיף לי אם יוקיף  
לי טנות קיים מאמר שכל עיקר המיזם לא יהיה ללא בשביל ההשכלה ולמה  
לי המיזם אם אין ההכלית נעשה : (ה) (ולמר כנגד הפמנוני) ואם היתה  
הכוונה כמה טכנולוגיה כי שלמתי ה' לזה העולם כדי לעשות מלאכתו דהיינו  
המעשים טובים ואם ידי רפות מעשות המעשים הרשאים ואני כגוע ומוכה  
פנגע העיול שאני מטייל וכמדת הבטלה שאלך בטל זהו קולי וכגע ומכה  
באמת אם אני עושה כן לא ירע לי אם אשכ בכית עולמי מעט ולא ייטיב  
לי אם אשכ בו הרבה שיסיו ימי קיי ארוכים : (ו) והוקיף לומר שאפילו  
המשכיל אם אין לו מעשים טובים אין זה טוב אם אני רואה ומבין הטוב  
והרע ולא אדע ר"ל לא אלהוב לכפור בטוב . מה הוא הטוב במה שאדע  
ואכן שהרי כל ההכנה אינה אלא בשביל המעשה כמשארז"ל תלמיד מביא  
לידי מעשה ואמר לא המדרש עיקר לא המעש : (ז) ולפי שיש מי שיאמר  
כי הטוב הוא המתקן אחר המליץ לקחתו הדעת הזאת . ואם אני אומר לנפשי  
כי הטוב הוא הממסכה הטובה בניני והדרך המתקן לפרך וכי תהי בחירתו  
אמת אז יהיה דברי כאמן אם יהיה הדרך אשר אבחר לי טוב בעיני נפשי .  
אם לא ייטב בעיני ה' או וכי תהיה דרכי ישרה לדרך כבונה רום הגאולה  
בשביל שישר בעיני : (ח) ר"ל האתקון והמשח עכתי הישרה בעיני אם  
במזר מלכי ממקב"ה שקר נסכי מה שכפכתי למלך או כי אעררץ ואמזיק  
פני גי שאף נבלה באמת : (ט) אם הקב"ה שהוא נערץ בסוד קדושים המון  
הבחנה אשר כי ייטב ויערוך : (י) או אם אשכח מלצרי כדי להשיג כבוד  
הכמים לא אתעצם ככך אם בסוף תהיה אמרתי שקר שאמרתי מרה לי כ  
הגרום לי אכדון ומות : פרק ט

בחינות עולם פרק שמיני

מעתה התחיל המליך להוכיח ולדרר טעם הדברי אשר דבר שליטתו העו"ה  
המדומה טוב כלמת פ"פ שהוא מתוק לפי טעם ואמר כעטם הדברים :

**העולם ים זועף רב מצולה רחב ידיים כ והזמן אשר רעוע**

בנוי עליו ג ראשו אחו בחבלני העדר הקודם  
להיותו ותכליתו לראות בנועם מתמיד לאור באור פני מלך :  
רוחב הגשר ד אמת איש וגם אפסו המסגרות : ואחה בן אדם  
ע"כ אחה חי עובר עליו תמיד מיום היותך לאיש בהבישך קוצר  
המסלול ואורך לנשו ימין ושמאל ה התתפאר ביד ושם בהציצך  
אברון ומות לך חומה מימינך ומשמאלך היעמוד לבך התחזקנה  
ידיך : וכי תתהלל בחמדת קנין ורב ענין אישר אספתו בורוע  
והשפתו אשר בקשתו בקשתך . ותרד לרשתו ברשתך מרה  
ז העש

ברק ה (א) העולם דומה לים שהוא זועף ומצולה שהוא עומק לב הים  
גדולה ועמוקה מאד גם הוא רחב המקום רחוק מאוד מהיבשה  
שכפער היסודותם גלית א"ל לחורף היבשה כן העו"ה שמקריה הרעים  
דכים מאוד והוא עמוק ורחב שא"ל לכרות מהם : (ב) והזמן שהאדם חי  
בעולם דומה לגשר רעוע חלוט שהוא כנוי על שים שכל זמן שלא בעל מן  
בגשר והוא הזמן לא בשבע בעמקי הים שהוא עולם ההפסד : (ג) ראש  
הזמן שהוא הקשר בשל אחו וקשר בתכליתו של העדר הקודם להיותו לפי  
שיש שני מיני העדר הא' העדר המוחלט שהוא ה'ין הגמור ופסני הוא  
העדר צורה ודעה קודם היותה ר"ל שהאד' קודם שנכרת היה נעדר אע"פ  
שהיו כבר בעולם הקמרים אשר מהם הורכב ונעשה אדם והנה העדר  
המוחלט איננו כנה אל הכרייה כלל א"ל העדר הצורה הוא כנה אל הכוונה  
כי הסומר הולך מצורה אל צורה כידוע לשכמים ע"כ דקדק המליך ואמר  
שראש הזמן אחו כהעדר שהוא קודם לכו"ו לאפוקי העדר המוחלט  
שליך דבר אחו בו : (א) ותכליתו גומ' בניעם ד' שהוא לעולם ר"ל בשבול  
כך נכרא כדי להשיג אחו תכלית : (ד) שאיקלו רוחב הרכה רק כמו אמת  
איש וגם אפסו (ז"א זייכונג אטנג) המסגרות (דיא אן לעהן) : (ה) ואיך  
א"כ התפאר לאמר כי בפת לך שם ויד והרשכת לך את גבול עולמך . איכה  
האמר כן אם אפה מכיש את קוצר מסלול הזמן ר"ל שזמן היותך בעולם קצר  
ואין לך דרך לטעות ממנו שאם תס' מאכד ותפסד בתכלית יום העולם  
(ו) בורוע קשפת פי אשר גלית ואמר בקשה

במקד

בחינות עולם פרק שמיני

זתעש לזעף הים והמונו כי יתגעש ושטף ועבר ובית מלונך  
אף הוא יחשב להשבר זה היסגדול אשר אתה בקרבו מהתפאר  
עליו נסה שתרר על פרשיו צא נא עתה והלחם בו גם כי טתונג  
ותנוע מיין תנואות גאונך אשר יונך מעמים רמוגי רוממותיך  
שהמה רמוך במעט במעט נשות אנה ואנה תאבד כרגע במצלל  
מבהילות ורמך מידם אין מבקש תלך יא מתתום א תתום נבך  
בנבכי ים ואין אומר השב :

פרק תשיעי

אמר פהורה תולמת העולם אמר שקר הבטחון עליו

האבטח על שקר האשעזעל משענת קנה רצוץ לחשוב מלך

כפמך להפגים ע"י הקמת זירדת לרשת אותה אמונה עם המזודה וזרעת  
אמר פרשת לרגלים : (ז) אם כאלה תתהלל מה תעשה כי יזעף ויקער  
הים והמון גליו כי ירעש ויתגעש הים שטף כל קניוכך ועבר ואולי גם  
בזמן שהוא בית מלונך יסבד ותפול גם אתה א מזולת ים ההפסד והאכזרון  
(ח) וכיום כפמך להפסד על הים הגדול הזה אשר אתה בקרבו שהוא  
ההפסד שאה עתיד לו ויהוא כרון בעקביך או תוכל להשתרר על פרשיו  
ותילו שהם המקרים הרעים המתקדשים גם בעוד היותך עומד על הגשר  
גא כל ללקום כנגדו אם תוכל לעמוד כנגדם להנצל מהם : (ט) ואם זה  
יקרה לך ה'הם כלכמד על הגשר ביושר ולא תעשה ימין ושמאל כל שכן אם  
תהי' חוגג ומתכועע על ידי ששמה ותמל' את קבעת כוס מלא יין הספוא'  
אשר ה' יא ג' אונך וממשלתך את להכך מד'ך יאמר ואלה הפנואות הוכו אונך  
באונאת דברים לאמר שלום יהי' לך כי תלך באריות לכד ואשרי אשר תשפה  
מן היין אשר עשו הפנואות ההכה תשתכר ותהיה חוגג ומתכועע וכן קרה  
לך חוגג ו'התכועע אם תשתכ' מן העצמים אשר קמעת לך מפרי הספוא'  
אשר לקחו ברכת ד' ממך במרמה כי רמו אונך וע"י אשר שמים מן העצמים  
הכך שכור ומתכועע ויותר קרוב אל הפילה אל הים שהוא ההפסד שעוד  
מעט כרגע אם תעשה מעט לזד זה או לזד זה מן הגשר תהיה נאכד בתוך  
מזלות מבהילות ור"ל המקרים המכואים להפסד : (י) ואין מבקש דמד  
מיד המזלות ההם : (יא) מוקיף לכת מהפסד אל הפסד ומתהום א תתום  
שהיה המי שנכוד בנבכי ים ואין אדם שאמר להאיב אונך מן המוככה  
שפיה נבך עם : פרק ט



מלוק אורחיים אשר כוה : א מבצר משגב ובית מקדש מלך כנה  
 פרעוש צפורן שמיר קורי עכביש ראמות וגביש : וכי תראה  
 הימים נעימים הזמנפפה ושכר וחרגע הולך להרגיעך והשעה  
 ששתעשעת משהקת לפניך כתבל ותכו בלבך לאחרית הימים  
 על שקר אתה בוטח : צל כ הקקיקן אתה רואה כהר גביה ותלול  
 העל אה השלכת נשמה אהרי גור ג הסיבות דרכך אל מול  
 נוגי תענוגים בשור . לכל אשר תראנה אוהבת אליה כזכרת  
 אחריתה כמצטיידת לדרך בעמל יריה תרגיזנה . מידי עלותה  
 בבית ה מן כעיסנה העל הבלי ד המורות מדומות תשוש יקרת  
 נצח המרת עולם : והיה כיישאלך לבכך מהרה בקפוץ ילדי יום  
 מי ילד לרי את אלה אף אתה אמור לוי שרירות לבכך ועצתך  
 הרעה

פרק ט חיד יתכן שהיה בוטח וכשען על מה שאני חושב בעולם שהיה  
 מקצר חוק וכמו בית המזמון למלך ופול בלחם מלוק אורמי הירח  
 כראוי ועל מה שאני חושב לצפורן שמיר והוא הכרזל המוק. ובלחם מלוא  
 מאוד כמו כנף פרעוש ועל מה שאני חושב העולם כמו ראמות וגביש והם  
 מיני סככי שוכות ובלחם כמו קורי עכביש (שפין וועט) . כי ג אם אהיה  
 רואה מהימים כפלו לך כעמיים והזמן מדלג ומרקד כגודך והרגע הולך  
 לחור לך מקום תכונה והשעה משקפת לך בעול ויהיה לך יום יוסלש צועי  
 ובשכיל כך הן אהה חושש למה שיקרה אומך באחרית הימים וכמו כענין  
 למשכב אולי יטוב הזמן לכבוד כי : (ה) מה שאתה רואה מטובתך כעו"ה  
 כמו כל הקיקיקן כן שוכות עו"ה אינן קיימים ונדמה כענין שקר לזמן  
 ארוך כמו הר גבוה ותלול : (ג) הקינות דרכי הכשמה והם הכמו השכלתה  
 להשתדל להשיג בהם העבוי הגוף והם יגויים בלחם כוגי מלשון יגון  
 וכאשר אתה רוא' את הכשמה שזוכרה להטיב לעצמה באחריתם כי יודעת  
 שקופה להפרד מהגוף ולהכין לעצמה צדק לדרך החיים אוהבת להשכיל  
 אהה מרגיז אותה ומכיל מהשכלתה ע"י תעבויים הגופניים שכלו לך ע"י  
 עמל הכשמה כי עמלה נך להשיג לדרך בשכלה הרי שאתה מרגיז אותה  
 ע"י עמלה וככל עת שתרצ' לעלות בבית ד' אתה מכעיס אותה כקע"י עמל  
 עצמה : (ד) וכי בשכל להשיג הכלים שהם כדמים תעזוב הכשמה שהיא  
 יקרה לנצח ומדת עולם : (ה) שיקטנו תולדת הימים שהם מקרי הזמן  
 לפרע

בגד  
 אר  
 חונ  
 תד  
 44  
 בק  
 מרב  
 רמת  
 קצר  
 ג.ס  
 כדון  
 קוסא  
 שיו  
 גשר  
 ש.ז  
 א.ס  
 גואו'  
 אומך  
 שפה  
 קרה  
 שאו'  
 פ.ס  
 ע.יד  
 תחך  
 דמך  
 הוס  
 נוכה

בהיגות עולם פריק תשיעי

הרעה: היקלקל עבד ומלאכת הקו ורוח המושל לא תמאסנו  
 היתחלך איש את אדוניו בבלי דעת והוא לא שונא לו: ומוז  
 תתהלל הגבור ברעות נאות דשא אהרי חכחור' לעיני השמש  
 בהרביץ במוך אבניך בצהרים עם ערדי חבריך האומרים לנפשם  
 אכול ושחה ולכם (פי' שכלם) בל עמם אשר אין לפניהם כי  
 אם מגויתם וגובה רומם המדומה נשיאים וגשם ורוח אין: הלא  
 ידעת כי יש למעשיך וברון וכי יש למעלה ממוך עין רואה ואוזן  
 שומעת את כל שאננד ואת כל ע התרנגוד ועתה על מי במחת  
 לפרוץ נדרות אשר יסדו אבירי הרועים המבלי אין להים עליך  
 לדעת את מוצאך ואת מובאך המבלי אין קברים תחתיד להנקם  
 בתוכם מאויביה ואיך לא שמת על לב כי התמורות המגיעות  
 שלוהי

להרע לך כי ישל לכתך מי גרם לי המקרים הרעים: (ו) איך אפשר שלא  
 יקצוף המושל על העבד שקלקל העלאתה אשר הוסלה עליו מדוכויו לסק  
 או איך לא יהיה האדון שונא לנש אשר מתהלך אהו כלא שכל וזה משל על  
 שקלקלות מלאכת ה' והוא מעשה הפנות והתהלכת את אלקים כלא דעת  
 במושכלת ע"כ הכיף עליך הרעות. (ז) ולמה תתהלל בקודם הגבו כשיניך  
 שתתענוג בטיוול ללכת בגימול ולרעו' כנאוף דשא ממקום שיטיילו הכסורי'  
 בזרמ השמש והאוויר נקי ותפענוג במאכל ומשתה קעודת צהרים בחדרי  
 מיוסדים על רצפת אבן יקרה וכופך עם קכוך וערד' פכרים: (ח) פי'  
 גופם וגופה קומתם וכל זה מדומה וקודא אכי עליהם נשיאים לשון  
 התכאלות וגובה וגשם לשון גשמות וגוף ורוח שהיא הנשמה אין בקרבם:  
 (ט) שאהה מרביז שכלך לפרוץ הגדרים אשר גבלו החכמים  
 שנקראים אבירי הרועים ועל מה בטחה וכי אפשר שנטתת כמה שתפסו  
 שאין להים למעלה ממך שידע מעשיך כלאהך וככוףך או אפשר שנטתת  
 בהשכך שאין גמול רע וקברים שינקם ה' מאויביו להורידם שמה: (י) כל  
 אשר יחליף וימיר הזמן בעולם משוכ לרע ומרע לטוב ביוכחות בני אדם  
 ר"ל באומות שלמות כיוז נוסלת וזו קמה וגם נכבת וכן כפרטי אדם שהם  
 אנשים יסודים הלא כל אלה מגיעות לעולם ע"י העקמות ה' הוא שלחם  
 לעולם הטובות לגמול והרעו' לעולם ולא יסבו הטובות והרעות לכמות לדרך  
 אחרת מאשר נשלקו שמה: (יא) ואם תראה הכדיב יאשל והכפל יגבה

שלוחי ההשגחה לא יסבו בלכתם לנטול ולענוש פרשי הארבע  
 וכחותיו : וכי יא מפי עליון תצא שפלות הנדיב והרשת הנבל  
 יום יעלה במעלות איש הבליעל מ"ה היתה נפיבה ויום משמים  
 ירד איש האלקים המלך דבר רדה : ואיך על אלה לא פקחתי  
 עיניך ההסתודגם יכלו לך רעיונים זהונים ומעשים יב נרפים -  
 יומם יעצור כליות כלות אף לילות יסרוך בשוטים המתיקו לחכך  
 רגבי הכשלון בחמאת פתנים בחמת תנינם מסובה ובעלילות  
 השחיתו התעיבו הכאיבו לך כל הלקה טובה ותשועת בהלקרת  
 אמרים רבו משמנמה לך נרדם למה יג רמוך לתחך יורש עשור  
 ארצות כאלה כל ימי עולם - ואתה שאול בירכתי ביתך מדרת  
 הימים ארורים הם כי גרשוך מהסתפת בנחלת קדושים מצורכ  
 חצבת מהתערב בסוד חיות החיך ומעונות אריות היו לך למעון  
 ואם על אוצרת מופו וסגולת מדינות אשר כנסת הוספת גאווה  
 לגוה

גם זה העליון גזר כך כי זה מקובב מן השגחת השם ואם יהיה איש אקים  
 והוא גדול בתורה ויהיה במעלה כשמים לרום והראה את"כ יום שיטעו גם  
 המלך שקדוש כזה שירד : (יב) פי' משכנות הכרפים לך מעבודה האל -  
 והכליות אשר כלתה וככספה נפסם לתענוגים הם יעצו אותך כיום וגם  
 כלילות יסרו אותך כמי שמכרית במקלות עד ע"י הלקות דכריפם אשר  
 רכו משתן נדמו בעיניך הרגבים (שראלן ערד) שחדם כבשל בהם עם  
 המלת פתנים והם נחשים הרעים ולוזה מעורבת ומסוכה ומזוגה עם  
 חמת וארס תכונים והם תענוגי עו"הו שמלאים ארס דוי (יג) כי מרמה  
 בפיהם לרמות אותך לאמר כי יתכו אותך שתהיה יורש עשר ארצות כל ימי  
 עולם ולא תמוט ואתה רואה שגם בירכתי ביתך סיך לעולם כאלו הם  
 בדרך שאלה ארורים הרעיוני' והכליות הכזכרי שיטעו אותך כך שגרשוך  
 מהסתפק כמלת המלאכים הקדושי' אשר מן המקום הוא כגור עמר מוצנו  
 הם ממנו משם כחלנה גם כשתתך גם גרשו אותך מלהסתרב כקוד קיות  
 הקודש אשר חיי האדם משתלשלים משם להעוקק בתורה ומזות נכשו שכה  
 לבית אביה להיות כגורו הקיים אכל לו הקעיפים פ"י ענתם רענה רפקך  
 מקיות הקודש למקום קיות יער מקום דירת אריות הטורפים וגם חסיה

הסגור  
 ומה  
 מש  
 פשם  
 ס כי  
 הלא  
 אוזן  
 שחת  
 עליוך  
 הנקב  
 עות  
 שלא  
 למק  
 נ על  
 דעת  
 גיניך  
 חורי  
 חדרי  
 פי'  
 לשון  
 יבס :  
 במים  
 חסוב  
 טחת  
 כל  
 אדם  
 שסם  
 ולחם  
 לדרך  
 גכה

בחינות עולם פרק תשיעי

לגוה יד בשחפילך לפניך רוח נדיבה ראה הוכת בשבט סכלות  
 ונגעי עורן העל אוצרות חושך צררת שנאת צוורה בצרור  
 החיים העל רצי כסף עשקת ורצות כוסף אמתי ותשוקת נכברת:  
 אפס כי לא תהיה הפארך הממונית נמשכת עוד מעט ויצאה  
 רוח אקים רעה לבזור פי' לפיכך רבושך והיו כלא היו חמישים אפי  
 זהב אשר בקנינים מכרת נפשך יתהפך הומכב עש רגע לקחת חן  
 וכבוד מעל ראשך תרד טו אש לאהים מן השמים ותאכל איתך  
 ואת המשיך : ומה טו אחמור אדמה • כאדמה : וצבא •  
 בצבואים : שמורה עברתה בהברתה • אמיץ קשרה בקשרה :  
 מתקה יז וצופה בקש וסופה : אחריתה וסופה כק ה וסופה :  
 קלון מתמיד ותדפה רצופה : או מה יתענג בשורי בהתבשר על  
 רוב ית שנים ומתבוסת תמותה אין מנוסה • יט מה יגבור  
 לגבורת

עמס וטרף לשניהם : (יד) מה שהוספת גלוה לגופך כמה שתשפיל  
 כשתחך ורוחך הכדיבה לפני גופך : ואיך יתכן בשביל להבט צרורות כסף  
 שכם כלמה סוגרת של מושך אשר צרת כיוך שגלה צרורה בצרור החיים  
 היא הנשמה ועל דבר המתרוכץ וכשכר פיר' מתיכ' כסף בעצורם העשוק  
 כוסף אמיתי היא הנשמה שבוספת לתכלית אמיתי • אפס שאין הרע הזה  
 מאריך ברעים מה הפסדת אשר להממון אינה כמשכת זמן ארוך כי עוד  
 מעט ג' (טו) פי' אש מרון אלקים והכלה אותך ומשיש אלפי זהב אשר  
 עשית לך מגולה : (טו) ולמה אהיה מומד אדמה שקוסה ליסדך מההפכות  
 אדמה חסר עם קדום ולמה אשמוד ככל רוב הממון שביפו להתפכת עיר  
 זכואים שהרי בעוד שתמכר עם האדמה כמכרה אהת הנה עברתה ולעסקה  
 שמורה עליך לגוד כך : ובעודך מתקשר באהבת האדמה לעבדה היא  
 קושרת עליך קשר להרגך : (יז) מתקנות האדמה ולוף דבשה קל להפירה  
 כמו הקש לשני קופה וסערה וכמו הקלה וסוף הגדול במים שקופו להזכר  
 כן אמרית וסוף האדמה להיות לקלון ממיד והוא המות ומרפות צרפות  
 זו אמר זו ופס מקרי העולם : (יט) פי' שאמיה שנים רבות אין בשרי  
 מתענוג כשורה זו מאחר שאין מכוס מהמות והמות הכוס ותרומוס כהכל  
 ותבוסס כלעז (טרעטופג) : (יט) למה יוסף לאדם גבורה כהתבשרו שית'

בהגנות עולם פרק תשיעי

לגבורת עכרות וקורות אחריתם . או ישמן לשמונים אשמונים  
בצום : או יתעשת לתשעים אין תשועה בגבולם : היתנשא  
למלוק נמליסיתמו ללו ויגלי ( פי יכרתו ) ורמשים ימסו כמו מיס  
ואם יום או יומים יעמדו הלנצה הרב לא יאכלו ואיך תצלתנה  
שדמות טרום ועמירי עמורה .

פרק עשירי

פרה הקיט המליך פני המלוגה ממדכר א מול פני העולם ושוכותיו לנכס  
לכס ולמר

חבר

מקור א הכליה וההפסד המתבליך נחל להתגדל  
להשאיר לנו אחרית ותקוה כוצא ההעדרים הממך  
נקוה למצוא שם ושארית כי אתו בחקירות שרשך דמוצאך  
מאין באת ואיך נוצרת לדעת התוכלי להשיב התצלה למלוכה:  
מצאתי נ בונדכעוב ידועשיך מהרים דידי מעצביך מעצביך  
ומציביך מהריביך : הרביצך בעש : יסוך ברכב המציאו אפס  
מונד נמסה הרכבתך אבל אחרי עמדי על מופך וגליתי הרפתך  
לבל מוצאך האלך אחרך האתכבר בתרתך האוס העוד השוק  
ביפך

לגבורת שמונים מאמר שכסף השמונים טנה תכל עכרת רמות והקבורה:  
או איך יהיה האדם דשן ושן על שיביע לשמונים אשמונים (פונקטורכס)  
משפכי הצרות ומקרי האזנים הם נכד לה השמונים טנה . או יתעשת לשון  
עשת כרול (יחוקל כו) או א ד יסוך האדם ויהי כמו עשת כרול בהתכשר  
שיגיע לתעשים ואין כגבול אלה התעשים טנה תעושות ועזר כפרה :  
היתכשא המלום אשר סופך שזרתו לאמר כהה מלכום ולמה יתכשא בגוף  
שקופו להיות כלה על השכל שיש לו תשועת עולמים : ואיך תחשב להצלמה  
הקנינים העו"ה שנמלום לצדות של טרום ועמירי העבודה ש! עיר  
עמורה ההופכת :

פרק (א) כל אשר יוצא ממקורה כלה והפסד : המבלך (אויב פון דיון  
כרהיט) כישל (א' קמיר האשן) מוצא (דוא פישט דר אורשפרונג)  
ההעדרים (פין אלי ספרות) : (ב) הם ד' היסודות שהם כנין לאדם הם  
בעזרכך שבתגבר יסוד אחד על השני כפי מזה מולי והפסד : ועושך  
פי' וסעושים אונק הם בעצמם המהרקים אונק וקידים המעכבים (ואם

בחינות עולם פרק עשירי

ביפיד : הנראה לעיני אהרי ביתו בלבבי : ואיך ג אמכל  
 תפשי אשכול ומאשכול מרורות מרוריד ומלענות ענבד אק  
 עשות פרי ותנוכה 7 המעו צחנת שהינים בחמת תנינים  
 אמצא מתוק ומגיות הארי והדוב ארדה רבש אף כי פ בחזותי  
 חשוקיך בני עלי שם ואנשי השם המה שנואיך ראיתך תלקשי  
 הקליפות והתוכות תזיקי תאספי האספסוף תקריבי הרק והמלא  
 תפיעי : בואת העידי על שרשך רובלת המכשולת סוהרת  
 החסדנות בואת תכריו על נבלותך אשת למידות בהשתדליך  
 כל היום ברוב רשעתך חסר הצלפים איש ממקומו לשום פחות  
 משפחות וכו' משפחות תחתיהם מ בהשתגעך כל היום לההוות  
 על דלתי בתי הנדיבים תיו השחתה ומפיל : את בתי הנבלים  
 תבנה גזית ואבן יקרה אש חרונד בנן אלקים בעצי הלבנון  
 מתלקחת והסנה אינה

האין דין גפארמס) הם בעצמם כותנים לך עבונך כי הם ירגמו לך ההפקד  
 ומזיכך (אזכ' דין וואס קערן דין זו שטעלונ) בקו הדינא הם בעצמם  
 שמחרינם איתך כי פרינדך ועשו הרצפה אמתה כמו עליהם מן הכליון  
 ועם הוא המכלה הכל כל"א (מילני) והיגודת שלך עשו מן הרקב המניאו  
 מוגד! שיהיה אפס וכלס והרכבתך המניאו על אומן שיהיה כמסה  
 שכל הרצפה ומוג סוזר להיות כערד כי ההפקד דבק  
 לעולם עם סקומר הראשון כידוע לתבמים : (ג) ואיך אהיה עזי וסכל  
 ואעשם כפשי שכולס שאקופ לעשות פרי חכורה מאשכלות הצורות שך :  
 וכי אפשר שאזכור דבר מחוק מחוקף פרמון השמין עם ארס הכחש ואיך  
 אפשר שאהיה רודה (איך זאל אה שייך) דכס מגוף הארי והדוב שדרכן  
 לפוק חכס העמנוני עולם : (ה) אף כי מכל"ס שאני רואה הפאפוס שאת  
 העולם פושק ואוסכ אותם להעזי הם אכזו בליעל בני עלי שם (וואס משך  
 וייל איך נאמן כיש גדעקן) תלקשי הקליפות הם השפלים מהם בקליפה  
 כשרך הפוך : תאסף אליך האספסוף הם הרשעים והקריב אליך אנשים  
 סרקים והאלתי כפלות הקישי (טוטטו אונזעק רוקן) רובלת גו' את העולם  
 הרובל ומחזיר על כל המכשולת וסומר סוככ בפולס לבקש החסרונות (ז)  
 אה חבל אמת ועם זוגו של הפסיד אש המכלה עצים ואכמים להסיר החלכים  
 מתדרגתם ולהעמיד כמקומם שיהא עמממו אשר אשר הרמים (ח) וכמה  
 שאתה עושה שמתך במשוגע לכתוב על כתי סדיכים קימן ואת

בחינות עולם פרק עשירי

יא

איננו אוכל ארזים תגדע ולשקמים תחליפי כח : ט תאפילי  
 הוללה מהללי הילל בן שחר תשחירי לבנת ספיריו תכבסי בנתר  
 תלאות נכתמי עון לזייף גלויים ומהחכם ארכם : ובה לי ולך גברת  
 הנבלו' תדברי רכות לרבי הללב אחר תשנדי גרמיחם (פי עצמות)  
 תשיבי ראשך תשקיפי כשחר בעד חלוניך ואחר העוף עינכם  
 ואינך : יוצץ כבודך סביבות אהלם מעט ואחר יעלם : י שולי  
 מעיליחם על במות זאנם תסחיבי כמעט רגע אחר תהגמם בחבי  
 המלחים מחוב והשלך ואציל בגע קטן רצונך על ראשיהם  
 לזית חן והדר ועוד מעט ישלח קצףך ימשוך לזיתן בחכה מכות  
 חרב ואברון : היית בעיני כאשה זרה סבלה וזוללה כל אשר  
 יוסיפו לאכול מפתה ולשכב בחיקה והיה לרה לבן יאז תפשע  
 לבנה בעת ההיא ואח או בן השנואה לא תכיר : שמעוני אחי  
 ועמי זאת יא המרששת עוללה ברועה מעללה זאת עצתי  
 עליה סורו מפתחיה שהמה פתיחות ומנגד עינכם הפירוה : אל  
 תפקרו את הארורה הזאת וקברוה : פרק יא

ואות של מפלה והשמה ולהחריט בחייהם ולכנות בתקבל כאבן יקרה :  
 (ט) אתה תכל הסוללה (דוא כליון) דרכיך להאפיל ולהחמיק מהלל  
 זכמ טאור הפא מן השחר הוא היום הצדיק והנכירות הנא מנולוי האור  
 ספיריו ונכחיר החבל ממשכת אותו ואותן האפוי אשר כהתם (גפלעקט)  
 עונם ואורכיפ לאמרוס להרע להם תכבסי מלאכה (איר און פלסט) כאלו  
 הוככם בנתר כרי ציטיה מזויפוס מבקו אכל ארבה ורעפם כשאר כהוכם  
 ומה לי ולך להדבק כך כי הך הג'ירה על כל הפכלות כי תסית כדברים  
 רכים לאכנים הכי הלב הציפוס מהר : תפויבו (דוא טוטט צירן) ראשך  
 (דוין קאפ) כדו שטרפה כלה ואמר שידבקו כך הווכים אפריך תרמ מהם  
 עד כהרף עין לא יחלוף : יוצץ (עש טוטט שייקן) (י) זמן מועט תבונה  
 החבל האנשים ברום השעלה עד כי תסתית ושולי כג'דיהם יהיה גבוהים  
 וכפכים על צמות הארץ ואמר כך תנהיג אותם קצורים כקמחים וכלאי  
 כג'דים שטמלחים ותכריגי הספוכה קומרים בהם הספוכה ותלך אותם  
 מנגד קטוב והשלך למרחוק ואני (אוב' אפ' גשיידן) (יא) שצוזת כביה  
 קסטניס . אלל לקר' לפתחי כיתה שפס קמים כמרות לגוף ואל תפקרו  
 האדמה הארורה כלב וקמט כו כאלו היא קבורה בעלמה מן העין :

פרק י

פרק אחד עשר

איד

להורות השענות על הזמן הוא משענת קנה רצון  
 א אכפח על זמן ירופפו עמודו הרדיו תלום בשערה  
 סובבת אין מעצור לרוחה ישתנו בכל חלק כ מרגעיו  
 בעלות וברדת שנים אין מספר : בחזותי סביבי יקרו אכיר הבל  
 ובו אחוז בצד א עקרו ובראותי באוצרי זהבו ארגיש נחש  
 הנחושת כרוך בעקבו כל אשר יוסף להטיב אומר לרעיוני דעו  
 נא וראו כי רעה זה מבקש ואני ברחל נלמה משתאה מוריש  
 ד מתעצב לעבר נבהל להוזה ירא לעתיד מתנהל לאטו נושא  
 עול סובלו סוגל על כרתי עד תום כחי ונוס להי המון תמורות  
 בזמן קצר וצבא חרפות עשרת לפים בחדש חליפות עתה אומר  
 ישצדק מאמר החכם אשר חשבנו שסכל הבנתו באומרו הזמן  
 ענין אלהי לא תושג : או לעינים שככה רואות ה מצבאות  
 עזאות מהומותיו ויוסיפו להתאבק בחיקו בלי ישבחתו מלאכת  
 המישוש

פרק יא (א) איד אכפח על הזמן אשר העמודים שלו המזקים מהרה  
 יקום חלשים וההרים הגבוהים הם ההלמות שמתת תשמש הם  
 תלום כרום קערה שאינה כעצרת וכפסקת הק סוכבת תמיד שקל מרה  
 הטיה הרום קערה עוקרת הזרים הם : (ב) הזמן מתחלק לרגעים וכל  
 רגע מתחלק להלקים ישפכה הזמן טכיים הרבה בעליו וכיורדה כי כחלק  
 אחד יעלה הזרים וילית ויסוב וירד וישפל באותו החלק עצמו : (ג) כל  
 העיקר שלו שהיה קופו אמן שהכל וכוו כי יתכוו כקוף לבזון וכשאסתכל  
 באוצרי זהבו אשר העשיר הזמן האדם אני מרגיש כי בעקב וקוף הזמן  
 כרוך נחש הנחושת וזרם הדלות ומתה הזיכה יכא באזנת וכל אשר יוסף  
 הזמן להטיב לי אני אומר אל לבי גו : (ד) מתעצב על הרעם שהכניע  
 בי הזמן עבר ויכהל מרעות הזמן הבה וירא לעתיד שלא ירע לי ומתהנה  
 אני עמו כנחת : הזמן רב חלופים רעות מרעות טוכות הזמן קצר וככל  
 פי חיל אני סוכל כחודש אחד חיל עשרת אלפים חרמות מטרפות טוכות :  
 אמרנו סכל הכנתו כי לא הבין בכוחה באמרו : הזמן ענין אלוה אכל  
 ערה אלו הולים שצדקו דבריו לפי שאנו רואים הזמן ענין ודמיון ל הרומי  
 שאינו בגבל במקום והמישע מחזיק המרוכה כמו כן הזמן מועט מחזיק  
 הזמן וככל רב מן החרפות הטוכות והפרות : (ה) יזהר מחילתה אולות  
 במלפמה

ה  
 יר  
 ל  
 וע  
 ל  
 יע  
 ו  
 כמ  
 שיו  
 ש  
 שיר  
 לחו  
 הוכ  
 על  
 עמה  
 המק  
 שטר  
 מעד  
 זרנה  
 להכל  
 והזמן  
 פרק



בחירות עולם פרק אחד עשר

יב

המישוע כל עוד יוסף להתעולל במ השמחים עלי גיל בראותם  
יתעב שיאמרו שא תועבותיהם לעיניהם ולא יפקלחו . בעשבו  
למעמסות תוכחות לחוצות ונאצות נמרצות בראש כל הוצות .  
ועיניהם הרואו : ולא יהישו כאלו יצחק אליהם ולא יאמינו :  
לא האמינו לש . ועתו אורבי יא מחולת אהבי כלולות חושקי  
יעלות . נושקי אילות . שוהרי ערניו . סוהרי רנניו . השבהו  
כמהחל ויהי כמצחק בעיני התניו :

פרק שנים עשר

כבודעת שאין נכח להפיל מפגעים הכאים מלך מערכת השמים

**ובחפשי** א אמרתחת עיתותי אם אמצא גביעי הוד וקני  
מנורה האם יוכל זמני כבודני גם כי יהו בעזרי :

שבתי

כמלמה ויהר הם מהומותיו הזמולע"פכ יוקיפו להחלכך נהיה הזמן וכל  
שיוסף הזמן להרע ולהתעולל כפ אע"כ לא ימכומו ממלכה הם ש המסו  
שהם המסוגל והשמה של הכל : (ט) כי האנשים הר דפים השמה אע"פ  
שיראו כי ישום הזמן לתועבה אה גבהם ירום לבנם וירומם מה שהיא להם  
לתועבה אע"פכ לא ירצו לבעט בהזמן לקו באכנים שלא להסגך חרין  
(י) גם כי יראו עיניהם כי ישפוך עליהם זעמו משאות ככרות מן  
הזכות ויש רים כלמרים . בראש כל מות ישפוך כללות עברה וזעם אף  
על פי כן אינם חוששים כי ישפוך הזמן להרע להם ומשבו כי מצחק הוא  
עמהם : (יא) האנשים האורכים על מקום המולות והאורכים האנשים  
המקוטטים והמקטים אילת אהבים ויעלת מן (אילת הינדן כל"א) יעלת  
(סטיון באקין) שהן אהבות ומן בעליהן עליהן והדורשים ומקרים אחר  
מעדמו הזמן והמקורים והמכונים כי תעבור רנת הזמן כמחנה קול שיהיה  
ורנת ה זמן חוגג אה האנשים כלם גם כי יסופר להם מן הרעות הנמשכות  
להכלוים אלנו לא יאמינו לקול השמועה וימשבו כי מההל הוא (ספלטיון)  
והזמן בעיני אה אשר התחמו עמו לרנקה בו פאלו הוא מצחק ולא ימשבו  
רעה לו :

פרק יב (א) וכאשר חפשתי באמתחות הזמנים והעמים אם אמלא בחוף  
האמתחות גביעות של הוד או קנים של מנור' אשר באורה אראם

אור

בחינות עולם פרק שנים עשר

שובתי ואראהו קצר יד מהושיע למשול במכאבי להפירם מעלי  
לא יסור שכט פחדו עליהם ולעצור במתריבי לא יעצור כוז .  
כי ג יבחרני מיתר שכני לצפני בטובה . ד מרובסי מהומת  
מקרות . מרגשות שואות רצוניות . ונתני עליון נגד אחי .  
נמלט משכבות המוכות הנמשכות לבהירה . היש לאל ידו  
להצילני מכמה פגעים ה שנעים מוכרחים . והמון תוצאות  
תלאות משמים ילחמו בי ו כי אראה כדורים יקרים מסודרים  
סביבותי כדור יצגפני צנפה : ז והמהנפלא ממני נפלאי  
מעשיהם ונבורותם תאבד כל חכמה וכל בינה תסתתר לשער  
גדלי החקיהם ומרהבי קצותם על נכון : ח ארץ נתנה באמצעותם  
מורה שפלה אליה ישפכו כל מותרות הטבעים ועיפושיהם .

ובשאתי

אור . והוא אם יש יכולת בזמן לעטרכי כבוד : (ב) חין ידו משגת למשול  
על מכאובי ממנו ולא יעצור הזמנכם שימפיק לעצור ולמשול על העשיריני'  
אותו שלא יחריכוני : (ג) ואף אם היה לזמן רצון גם יכולת ויבחר כי  
מכל שכני לצפני בסוכתו אשר באכרתו יסך בעדי ו (ד) פי' מסדורי  
המהומת המתקשרות לכוא עלי במקרה לפעמים שלא ככוונת לכווין ומן  
רשעת והמון רכ של שממון הכחות מעלי טיים בעלי רצון שלא תזיקני  
מיה רעה ויתן הזמן אותי במעלה עליונה להיות גביר לכל אסור ורעי ולא  
המשול קכאם אדם עלי להפילני ברשת המוכות הנמשכות וכליות מכני  
האדם בעלי בחירה ואמלט כזה : (ה) חין לאל ידו משגת להצילני מהמון  
רכ של תוצאות ומקרות רעות של כל א' מהן מחזקת תלמות רבות אשר יאפו  
מן השמים להלחם בי : (ו) כי רואה אכובי הגלגלים הכדורים השוכנים  
מסודרים זה על זה סביבותי שקיפי אותי בעגיל מכל נד כמזכפת המקפת  
סביב הראש : (ז) ואלה הכדורים כפלאו וכעלמו ממני שאין עם באדם  
להשיג חומר הגלגלים גם מעשי הגלגלים וכסוהם וגבורתם בעולם  
בעלמו מכני האדם וכפלא . לא תספוק בינת על כוכבים למצוא בשכלם  
לדעת על ככוכבאמת כדורה שיעור הגודל של כל חוק הכדורים . (פארך  
והרוחב והגובה של כל גוף נקרא שלטה רחקים) ופרשת של כל קצה מן  
הגלגלי כי תאבד כלחכמה ותקצתר כל בינה וילאו למצוא אמותו' הסקירו'  
אלה נדקדוק (ח) והארץ נתנה באמצעות אלה הגלגלים והיא כמו

המורה

ת

רבשאתי עיני ואבינה בעליונותם המופלא ממני ט ורבבות  
 גדודיהם עוטרם עלי ועל אנשי אשר בקצה המערה יושבים  
 בקצה נקודה קטנה שפלות מקומה אחרי התחלקה לאיקלמים  
 ומדינות ועיירות ובתים מקומי כשיעור יתוש בשיעור קומתי  
 וצל קורתי הקטנה מאחד בתי עיר קטנה אחת י היתפאר  
 הלש אשר כמוני על אלה הגבורים החוצבים קברי טרם היותי:  
 וכל הימים אשר אני חי על האדמה יא האכזר אני ומלכותי  
 וחמה ישוני לכל אשר יחפצו מה יצטער צעיר זבובים קצוץ  
 כנפים שקוע בכלא מעוך בכלוב וכל צבא השמים עומדי עלי  
 מימינו: הויבל ומני מלמני מפחד אחת הפחתים הקטנים אשר  
 ממרום יב יכרו לרגלי אשר מעת היצירה ערבים להובילני  
 המערה השפלה אשר ממזר גגים ישפכו אליה כן הארץ הזאת ישפכו אליה  
 כל הפסולת והמותרות שבתכע הגלגלים והסקודות המקיפים אותה  
 והמתעפס בהם הכל ישוך אל הארץ השפלה: (ט) ורבבות ורבו הכוכבים  
 גדודי הגלגלים הפוכים כעטרה כביב הראש עלי ועל אנשי היושבים  
 בקצה המערה שהיא הארץ והוא בערך הכדורים כנקודת קטנה והוא שפלה  
 מכל הקומות והם יושבים על קצותיה אחרי אשר החלק הארץ לאיקלמים וכל  
 איקלום בחלק למדינות רבנה וכל מדינה לערים רבים והיה שיעור גודל  
 מקומי בערך לנגד קומת כל קורתי שהיא הקטנה שכל בתי עיר קטנה  
 יהיה מקומי משוער כשעור גודל היהוש: (י) ולא כן חיד ותפאר האדם  
 המלש נגד אלה הגלגלים לאמר כי יוכל מרעתם והם מלכו לי קבר כערס  
 שהייתי בשולם אע"פ שלא נודעה לשום אדם מדת ימימי מ שנותיו קצובים  
 לו מהתקלת יצירתו על פי המזג והוא כל מן הגלגלי והוא מ"ש לו יומיו יבא לו  
 ה יבטו הרי שמלכד המי' המושג מי' מהשם ומנסק קצובי ע"ה הגלגלי הכותבי'  
 ומשערי' המזג בטופה שהאדם נוצר ממנה וכן מדדו"ל זכה משלימתו לו כו' זכה  
 מוקיפין לו הרי מבואר שהחיים קצוב ועליו יש להקיים וממנו יש לגרוע:  
 (יא) אי אפשר לי ולמלכותי אשר המליכני הזמן להסתכזר ולקיים נגד  
 גזרות השמים ובקבליהם כי גזרות השמים יטו אותי ויכריחוני על כל אשר  
 יגזרו עלי: ולמה יחשוב עמו לשר וגדול מי שהוא חלש באמת כמו השעיר  
 והפחות שזבובים וכפיו קצובות שלא יוכל לברוח מהכזק והוא שקוע  
 בתפיסה ומעוך בכלוכ (שטייג) (יב) אשר כרו צבא השמים לרגלי ומעה

שכונתי

בחינות עולפרק שנים עשר

אליהם - אלו הגופים הנוראים שמם בראם עבדים מתמידים  
התענוג בספור כבודו מבלי היות לאות ועמל מעמדם במערכו  
שם יתנו צדקות ולא לצדקות המהויעבדון שדי ולא ידעו שדון:  
ואף גם זאת יג ביכולת הטביעם בוראם בגזרתם היקרה נתנם  
בחלוקה מצבם ומהלכים הפכיים: יד מחייבי פעלים בשפלים  
בהנעת גופים שובתים מתיסונתינת הכנות לקבל צורות להשיב  
מתלבש המתבייש ממעורמויו: טו לא שלכך נוצרו לעבוד  
יצורים אובדים: שהמה נכבדים מהם וגבוהים עליהם הלילה  
ליוצרים להכניע היקר לזולל והעומד לאובד ולא יחשב פועל  
חכם שיכין כלים משקלם עשרת אלפים כבר כסף לעשות מחט  
ברזל

שנזרתי מכשון ויסקננו לו מן השמים סכות רכות עד כי אטבע כבוד אשר  
כרו לי כאלו רגלי כפסוי בערכות הולוכניא הכורות כמסח"ז רגלוי דבר  
אינש אינן ערכין גו': אלו הגופים גו' הם הגלגלים והכוכבים שם וכתן  
אותם הכורא טיהיו עבדים מתענגים תמיד במה שנספרו כבוד אל בלא  
שפה וכלי כשמע קולם רק בשכל לכד והמעמד והמשמר שהם עומדים על  
משמרתם כמערכת לא יהיה נחשב אללם ליגיעה ועמל ושם במקום  
מעמדם יתנו וינספרו צדקות ה' ואינם כחונים כלל למקרה ולא חפגע בהם  
צרה וזוקה המה יעבדוהטקוי ולא ידעו מכל עוד ושכר כמו אכחו השפלי:  
(יג) ואף זאת כתן הכורא בגופם וספיר גזרתם טבע היכולת קדר השם  
אותם כמכבים כחלפים ושוכים מצבו של כוכב זה לא כמצבו של זה גם קדר  
אותם כמחלבי הפכיים מהלכו של זה הפך מהלך זה למזרח ויש מהם למערב  
(יד) גם כתן ה' אותם שיכוחו מהם פעולות מחויבות ומוכרות בשפלים  
דביינו כזה העולם זה יהיה ע"י תנועות הגלגלים שהם מכיעים עמהם  
היקודות שמתהיהם שהם גופים מתים ושוכים מעצמם וע"י תנועות  
הגלגלים יתערכו ויתמזגו: גם מחייבי פעולות ומוכרות בשפלים  
על ידי מה שהם נותנים הכנה בשפלים לקבל צורות והמומר  
הראשון שהוא ערום בלא לבוש ובלא צורה והוא מתכייש במה שהוא פרום  
שהוא משק עמוד לקבל צורה הכה ע"י פעולת הגלגלים וכוכביהם אשר  
זכרנו יהיה המומר המואם טב להיות מתלבש כי הוא מקבל ע"י זה צורה אשר  
צורה כידוע לחמיו לב: (טו) לא שאני אומר  
כי

ברול אחד אבל בראסתבונה לא ידעה בלתו אשר דרך סבונם  
 ולכתם לעשות מלאכתם הוחן להם מן הטוב שיעור רחב ידיים  
 כיד אלהים הטובה אשר כן יסד וישבעו ויותירו כדבר ה' יוקח  
 להם מטיב השפע ראשונה לתתם יושבים במלכו וכל המלאכה  
 גמבזה ונמס השליכו ארצה ותכל ובניה תחיה בגותר; צעיר  
 אני לימים וחמה ישישים בער אנכי מאישן והמה חכמים  
 מחוכמים טרם אוצר בבטן עז שפכו הסוללות להסגירני טרם  
 הבראי כוננו המצודות לצודדני ועד לא אצא מרחם לבדו  
 המעברות לתפשיני המה צברו עפרי המה קרוני וימינסטפחתי  
 ואולם כפי חיוב המערכת לא משנאתם אותי שמוני מתחלת  
 היצירה הליש ההרכבה רפה המוג נתר הקשרים וכי יפגשני עת  
 ופגע כי יקרבו שמש ושרב להלחם בי או תער שכירה וקרח  
 גורא או יז אחטא בשפתי להתקשר במעדרת פי כסיל מוחיתת  
 הגופים

פי בזרו הגלגלים והכוכבים איהיו עובדים השפלים הככראים המתים  
 והאוכדים להניע גופם ולהכין אותם לקבל הצורות כי זה אינו כוכן שהרי  
 הגלגלי ככבדים מן השפלים ומלילה ליוצר הכל שיהיה מכניע הככד לזולל  
 בו' אכל כרא' אותם על מתכונת זכב אשר לא מודעה בלתי לה' והזכוכה  
 היא שמתן להם הכורא דרך מתנת מנס שעור גדול ורחב ידיים כי כן דרך  
 הכורא להטיב כשפע רב כיד אלוק טובה להטיב לכל וכן יסד המלך לתת  
 לאלה הגלגלים טובה הרבה עד שיטבעו ויהנו מטובה ואגב דרך סבוב  
 הגלגלי ואגב אורחיהו וותירו כראון וא"כ מיטב השפע יתחלל גלגלי' איהיו  
 ע"י השכלתם וושכים במלכות משיגים מלכות שמים ומפסולה השגתם  
 התעשר הארץ ומלואה: צעיר אני גו' עתה אמר המלך שכפי הוראות  
 הכוכבים ברגע ההיון והלידה ככה תהיינה פעולת האדם ועיניו:  
 (טו) פי' כמו הלומדים בסוללי' כשיקראו אל העיר כל העם הנמצאים  
 בה יסגרו כחוד וכן הוא בסקנות מציאת אלנו הגרמים ותפועתם יתקראו  
 היסודות אישאל רעהו המה זכרו עפרי כי סכות תפועות הגלגלים הוא  
 סכות ה' זהות היסודות אמר אל אמר שיורכבו: קרוני (זיא האבן גבעלקט  
 מיד) כתר הקשרים ר"ל קשר הקומר בצורה (כתר שלאף) מער השכורה  
 פירש כי רוח הקר ויוק לאדם וידמה לו כאלו כחך במרש טיפיות:  
 (זו) או

יי  
 רכו'  
 ון:  
 תגם  
 פלים  
 שייב  
 בוד  
 ללה  
 על  
 מהט  
 אטר  
 דבר  
 וכתן  
 בלא  
 ע על  
 מקום  
 כהם  
 פלי:  
 השם  
 קדר  
 גערה  
 פלים  
 מהם  
 ופיות  
 פלים  
 קומר  
 פרום  
 אשר  
 אטר

בהינות עולם פרק שנים עשר

הגופים העלול רגע ימסו אמורי בניני ושפל שיאי ונפל למשכב  
וחליתי והייתי כאחד האדם אשר מאסת: שקר אז ההון והכל  
ההצלחה והיתרון אשר יעניקני זמני באהבתי אותו: יס אפפו  
לי חסידיו רופאי גלעד קראו לי נאמני יודעי צירי עוד הוסיפו צרי  
חפשו אלי ספר רפואות הגנוז והקרו כל חכמות מצרים ושאלו  
את החרטומים היש מגיד לי כמה ישוב כהי כמה אוכל לתקן  
אשר עותו חמצב השמימי מיום הוסדי היוכלו כל חכמי הגלילות  
ואם יותן להם מלא ביתי כספוזהב לעשות ארבות בשמים להזיל  
ולהשיל מהם דרך ארובה כחות אחרות ובנק חדש להשיבני  
רענן כמרש ובריא אולם: ובלעדי אלה האתפאר זמני ובריתו:  
מאימות עצומות ובהלות גדולות מאלה: האלהים עשאו  
שאירא מלפניו בהערות עלי ואני שלו בביתי רוח ממרום  
גדולה וחזק ישבר הסלעים הגבוהים יפיל החומות הבצורות  
התבטח גויתי ואם בקיר החומה היא יושבת: יט וזולת זה  
האמלט מרוגז חיוז קולות במקלות ישברו מפרקת: ביום הגשם  
בהראות הברקים נמרקים: מחרכי ארקים נזרקים:  
בהשפך מבהיקי רקיעים: זועים משקיעים: לא יערכם כל

חרון

(י) אן אסתא כשפתי להתקשר במערכות ותעבוגות מאלל ומסתה פי  
כקיל היא סכה למסתח גופים העלולים ומוכנים לקבל קולי ולזי רגע  
יעסו אסורי וקסורי בניני ותהי כשפלת שיאי ר"ל גזכה קומתי והתכשאותי:  
יעניקני לשון הענק תענק: (יט) אף אם ברוב עטרי היו מאספוס אלי  
קסידו וגו' את רופאי גלעד אשר הם הרפואה והיה קוראים אלי הכקואיס  
ויודעים צירי ומלייגס הוסיפו צרי (טרייאק) והיו מופשים ספר רפואות  
שכתב שלמה וגנו חזקיה: ולהזיל לשון זייל מים: ולהשיל לשון כזי וזך:  
(מענה התסיל סמליך לדבר אף מהדברים המתילדים באויר אין כס הזמן  
מקפיק למלט סאדם מהס): כהערות עלי כהשתפך לשון רוח  
עמרוס יערה אף אם בקיר הקומה יושבת אפסר שתפול הקומה  
ושם תהיה קבורתו: (יט) וזולת זה פי' אף אפסר שיהיה הכנין  
סוף כשפון סלל איה מרוס ומקצר היכלני זמני מרוגז טויו פי' עכן הניתך

חרוץ : ובזקים ונזקים כל צד איננו שוה בהם : וקול הגשם כקול  
 מים רבים כקול שדי ישטרף מדינות ישקיע מקומות וכל מהנות  
 ישוים להרדה כל גנות בפלגות מזרם וממטר כל הוצות והוצות  
 ורדובות תלכנה מים : ופעם מימיו קפואים קצת הקפאה לרוח  
 הקור וישליך שלג כפתים לא כ ימגנו קירות מקרירותו ולא  
 תציל צנה מצנתו או קפאו קפואת צלום והיה לאבן ונתך כרד  
 ארצה עד הראות אבנים גדולות ממקום אבני שיש טהור לבען  
 הכורת כל מוצאם וכל עין טוב יפילו היעמוד שלטון ההועל  
 הצלחה לפקוח עיני אן אנוס לעזרה : אתם רעני דעו כיה נתן  
 את החצים ביד השמש בגבורתו ואת קשתו נתן בענן ואני עני  
 וכואב שולחתי הנדה כמטה להחן אל הצער והסערה ואל  
 כל יחסיאו כי ישומני ומני מולך על כל שכיות החמדה  
 מושל בכל משאות עינים הישכילני סגולתי בכל זאת להחסיאו  
 כונות רבי המלך רובי הקשת והיתה לי נפשי בכל שוללי לשלל :  
 וכי אמלט בחמלת ה' עלי ממהומות מקרי הטבע האלה בכל  
 האותות והמופתים בשמים ובארץ אשר תמועט הווייתם  
 ומציאותם אפשרי רחוק : היוכל עוד כחי ועוצם ידי להסיר  
 מעלו

ביום הגשם : קולות במקלות ר"ל כאלו במקלות שברו המפרקת בהראות  
 הכרקים כחרקים (זיא לייכטין) מתרכי ארכים ממלונני שמים מכהיקים  
 מזקירות : זועים הם הרעמים אשר הם יפלו לארץ ישרם כל המוגע בהם  
 משקיעים לאזנות שקע האש בקצה המקה : לא יערכם כל קרוץ לא יכתן  
 כל זהב בערכם להכניל מהם שלא וזיקוסו : צרה אקרת לינה שום כלום  
 לכגדס כי הם מזלילים ומזיקים יותר : בפלגות לאזן פלגי מים (כ) לא יהיה  
 מבינים קירות הבית מהקרירות ולא לינה ומגן מהזינה ר"ל מהקרירות :  
 אבני שיש טהור כדאית במגינה אר"ע להלמידיו כשחגיגו למקום לבני  
 שיש טהור א' תאמרו מים גו' : (כא) וקטיאו פמו ואפי ובני שלמה מטאוס  
 שפי' חקרים והנה אף כי ישעני זמני מולך כו' שיתן לי מלא ביתי בקף וזהב  
 וכל מהמדוי עיני הישכילני ויחכמני קגולתי באופן שאוכל להמטיא כונות  
 רכי מלך פי' הקינים אשר יהיו מורים מלת המלך ושוא הממש עכן בעלי  
 שתכונה

בהינות עולם פרק שנים עשר

מעלי ננעו תקופת הימים הסובכים עלי בתמידות וחדושים  
הכרחי האביב לא יאבה השקישני כאובות במכאובות חדשים  
יבקעני : הקיץ יקוץ בחיי במצוקות יציקני יקיצני משנת מנוחה  
בקטב מירי : החורף יחרפני למות יחרף לבכי מהיותי שר  
מפגעני : הסתו יסית צינה וסגריר לבלעני הנם כלא ישוב הגלגל  
יתפלא בי להוציאני מרעה אל רעה לרחותי מרחי אל דחי :  
וגם בהיות טבעי פרקים (פי' זמני הסקופה) האלה על תכלית  
סדורם כג' ויותר מהמה בהתענות שדריהם עוד יוסיפו צרה  
בהתחדש לאחד מהם מכבי המזרים ומצב מיוחד מן השמש  
יפול חוזק איכות התקפה בשיעור נמרץ לא אוכל שאתו או  
יחסרנו מהצריך והשלמת תקון עוות הזמן אשר חלף ויעוררו  
תמורתם ביצורי מדויסוכא ביםחדשיםגם ישניסגדולים מנשוא  
וכלכל לא אוכל : ראה זרה חדש ונפלא הככבים מאסילותם  
כאלו

התכונה מציירים תמונת השמש כמלך מעוטר ויושב בעגלה : וכי אמלט  
ר"ל שהפליטה לא תהיה מאת הזמן כי אין בו כח אמנם תהיה כמלת ה'  
עלי והוא ימלטני ממקומות מקרה הטוב האלה והם האותות והמופתים  
כו' ר"ל הרעמים והברקים : אשר תמטע היוותם כי לצתום רחוקות יקרה  
כפילת האבנים הגדולים ואף אם נעלו אפד מני לף אשר ויקון : (כב)  
האביב הוא תקופת ניסן עם היותו יותר משוכח שכפרקים כמו שהתבאר  
במכעיות עכ"ז לא יאבה ולא ירצה להשקיטני : כאובות גו' כמו האובות  
והם הכודות החדשים שהם קלות להתבקע כן יבקעני במכאובות וחלויים  
המתחדשים כזה הזמן : הקיץ הוא תקופת תמוז מפורסם שיתרבו מלאים  
בלו הימים ול"ב כלא הזמן יקוץ כמיי וכמצוקות וצרות יציקני ויקיצני משנת  
מנוחה לרוח הסוס : בקטב מירי הוא ענין בפינו עצמו כי הוא שולט באלו  
הימים החורף הוא תרופת תשרי יחרפני למות כי רוב המלאים בעת ההיא  
לכנת העתק מהחום להקור : יחרף לבכי יסוג אחר כ"כ בשרשים : הסתו  
תקופת טבת : (כג) ויותר מהמה יוסיפו צרה בהתענות והשתנות וה'  
בהתחדש לאחד מכבי המזלות כפי המכרות מצב הכוכב עס השמש הכס  
יכפיל החוזק וכו' או לפעמים כפי המצב יחסרני מן הדרך אל השלמו  
איקון עוות הזמן אשר חלף כמו אם הסתו היה מעוות הנה לריך האביב  
להשלימו



כאלו נלחמים איש ברעהו לקצת התנגדות בפעליהם המיוחדים  
 ואני רש ונקלה וחלקי הבל בעולמי כד יפקדוני בשפלי משכנתי  
 מלחה יכוננו נגדי הניתותיהם יסובו עלי רביהם גם שנאתם גם  
 קנאתם אני אסכול : כי הצילני זמני מיתר בעתות ובהלורת  
 היצילני מאן ובלעדי זאת כה היבטיחני על שלות זרעי שיבוא  
 אחרי ומי יודע אם ישוב ונהם על טובות גמלני ועשה עמהם  
 רעה בההפך לבב עתי להם לאכזר אחרי שובי לעפרותי תחת  
 לכתו אתי בשלום ובפיושור וכפר בריתו את מות : כו אבל זה  
 ואם הוא מין ממיני עצבונות האנשי לא עליו אחרד או אתעצב  
 כי מה יגיע לי אם הבאים אחרי ידעו בהמות בהררי אף או מעט  
 הצאן ההנה במדבר ומי גבר חכם יחוש לבאים : כז העתידים  
 עורר לזיתן למועד שמור אם שלום ואמת יהיה בימיו : כל נאקתי  
 וצעקתי על עתי כבגדו כי בחזותי חזות שווא אהוותי בתתו  
 המוני וצבאי לתמורו כל ימי צבאי מרמס אדעה מה הדל הלדרי  
 מה נאה כלחי ואמאן הנחם אי שמי שישימו על זאת אסבריאות

בריאות

להשלימו ולתקנו וכמנח מן הכוכב יספר ההשלמה ויעודרו התמורות של  
 העוות או ספרון התקון וילורי נראה ששרשו לשון מכנר ר"ל מדויס חזקים :  
 (כד) יפקדוני כשפלי משכנתי שהיא ארץ מלחה כערך מקומם שהיא  
 המעלה והם מכינים כנגדי פכיתותיהם ויסיבו עלי רביהם לשון רובה קשת  
 גם שנאתם גו' ע"ד משל אני אסכול המקרות שהוות מפעולת המתחלפו :  
 (קה) עוד זאת היבטיחני וכו' : עתי זמני : לעפרותי כשיטוב לעפר  
 תחת היותו הולך אתי בשלום ובפיושור הנה יבטל בריתו שהיתה עמי  
 כשאתם : (כו) מעתה ביאר סמלין שאין ראוי שיסתומם על זרעו אחריו  
 רק לתת לבו לתקן מעשיו : (כז) יחוש יהיה קושש לבאים אחריו שהם  
 עתידים גו' לזיתן פי' אכל ומספר : למועד שמור הקצוב לו כי הוא סוף  
 כל אדם א"כ אל יחוש איהם רק אם שלום : המוני וצבאי ל' צבא וסיל ומשל  
 על רכבו הממון יתכם לתמורות ר"ל לתקרות והתעכבות על זה אצטק :  
 ימי צבאי פי' זמני : והכני יודע מה כמדל עולדני זמני ומה נלא פי' ככאש -  
 בכלמי נזקתי : בריאות גו' פי' הכרנא שכבר אים ור"ל מין האנושי

בחינות עולם פרק שנים עשר

בריאות וטובות יראה' וברא אותהן בחרבותיו יצוה על רוח  
ממרום ממקום קדוש יתהלך לנוע מעצי עדן על עצי השדה  
ואחר כן כמוהם יאכלם עש ורקב : ואיך אראה אריות יוארו  
וגורים יגורו כבשים יבושו וחורים פניהם יחורו סגנים בגורת  
עגונים בחורים בחורים נחבאים ופחורת כשפחות בפחרת ופח  
נלכדים : השמים והארץ רגזו ואל תחדלו מנפש קדושה  
כט ותשבות ממעשה תקפה ולא תנפש מהשיב רוח יקר הולך  
למושעות מהוריד נשמת אנוש מחדרים עליוס וצלמות תחתיה  
מני שים אדם עלי ארץ :

פרק שלשה עשר

להשיב אמרים אל עצמו שיש הלל מהמקרים ע"י המורה והמלות

חמסי

א על מעשי ועל פועל ידי ומה אזעק ואשוע ומה  
ה' אלהים אדרוש ממך חיים וחסד אם חפץ לבבי  
להמיתני

וכרא יכרות והוא פסוק ימוקל : עוד על אמת ישומו והוא למה יצוה הקב"ה  
על רוח ר"ל הכשפה ממרום ממקום קדוש ויתהלך לנוע מעצי עדן הס  
ככו ולהשכלי הכבדלים שיתנועע מהם וינזח על האדם שהוא בערכם  
כמשל לעצי השדה וא"כ כמו עצי השדה שיאכלם עש ורקב כן ימותו  
האנשים : (כח) ואיך אראה אריות ר"ל ת"ת יוארו ויתקללו מצד המקרים  
השוגפים בהם : וגורים הם התלמידים יגורו ויפקדו מהמקרים : כבשים  
תואר למקדרי כמ"ס ורעו כבשים כדברים ישעיה ה' ופורים (אוכ הערן)  
יחורו (ואלן פר שעתם ווערן) וקג"כ כמו סגני הכהונה בנות בעבור  
הגנות מקרה להססם כלמנה עגונה שהיא מצירה : כמורים כמורי ומקדים  
ומעלות כחכאים על מקרי הזמן : ופמות כמו פמות יהודה : (כט) הנה  
ראוי שירגזו השמים על פגעי הכפש שתשבות ולא תוכל להשיג המושכלת  
ולא תבז ר"ל שלא תביא השלמות הנכספי : מהשיב רוח היקר אשר הולך  
למחבלות שהם לו למושעות והמקרים משיבים אותו אמור : גם ירגזו  
למה ושמורידים נשמות אנוש מלמעלה לתת אותה בעו"ה שהוא בתחתית  
ונקרא ללמות : גם ירגזו מני שים גו :

פרק יג חמסי זעק הוא על מעשי וכו' מה אזעק ואשוע על המקרים  
(מה מצו בלאתה חכה שיספיע בלדם הקכמה

להמתינו אם אין אני לעצמי מי אתי : מה בצעני באותה חבון  
 יתירה שתודיע לנפשי אם אנכי שנאתי אסירי עצבוני הכעיסתי  
 בהבליהם מה תשמתני ה' בפעליך ואם סעיפי גוזלי כבודי בהלו  
 נרו מה תעניקני יקר וגדולה ואם אני הוא הצונע ממני הטוב  
 ברבות הטובה ה' אלהי מה תתן לי : ה' אלהים אתה ידעת את  
 האיש ואת שיהו בהנה בנת לרעו תתאר כל גבוליו חדרי  
 יצוריו וסתרו אתה הופש כי מושעת את כל כליו : עליו העולה  
 על רוחו מרוחים כוני כונתו פתוחים שקופים ל מול פני מדעך  
 כ : אתה הצבת מוקשי הרוחך ילכונו בערמתו : אתה מושל  
 בגאותו : תשוב פלכו נמיכיו מטריפי חקיו נתני לחמו פשתו  
 שמנו ושקניו : אתה כוננת דרכיו מערכיו הניכיו ילידי בירעו  
 כנפי שחרו תשא יומיו וליליו אתה יפרת ומספר רגעיו תגיד .  
 תשים שפלים מבור תהתיות לכרום וגבוהים עליהם צוללים  
 במצולה תפיל משמים ארץ נדיבי ארץ בשבט עברתך : תתן

מחבק

החכמה והידועה אם לכני שנאתי שלא אשתדל להשלימה עצבוני מכאיש  
 לי העצבון ומכעיס אתו כסבליהם : ה' אלפיה גו' את האיש ומיתו אפי'  
 שיחה קלה שבין איש לאשתו גו' אחר הכתבאר שיכלל אדם מהמקרים  
 בהשפנות קט' ויכית איש ידועה להש"י נפרטית : כחה לרועו  
 לשון רמיון דום ורועה לומר לא הדבור כלכד כי אף בוחן ומבין  
 העולה על רוחו : תתאר לשון סבוב : יצוריו לשון יצר לב אדם :  
 מרווחים ומפורסמים אלנו ית' : כוני הלשון וכיון פתיחין לי ופי' סלכות  
 כונתו ומקצבתו הם כגד הש"י פתוחים : שקופים להשקיף הם ל מול פני  
 ידועתך : (כ) אתה מתניב תוקעים למזודות פרוקות כחרון אפך אשר  
 הם ולכדו המערימים ומראים עצמם כמדויקים והקב"ה מכשילם כרבים  
 להודיע מטאם : הסב פלכו פי' הקב"ה כיבד עד מפלכוים הם העכויים אשר  
 היו מחזיקי' בשלך ומקד למס ואמר פלכו לכיוי אהיו עבדיו תסבב איהיו  
 המה כקייכו ואלונו לשון כקייכו מדיון : מטריפי חקיו ר"ל המקבלים משכנו  
 למס חקם יהיה עתה כותכים לו לחמו וכו' : מערכיו ר"ל דרך וסדרים  
 והרכבה גופו מניכיו גו' הגוף כמשל לבית בידוע ש"כ האייכרים כמשליש  
 לבעריו ולידי ביתו : כנפי שחרו תשא לשון הכתוב אשף כנפי שחר וכו' גי'ן

בחונות עולם פרק שנים עשר

מחבק אשפות ורוכב שמים בעורך : אתה הזקת בריחי שערי  
שומרי תורה נוצרי משפט אתה שברת ראשי עם הארץ אתה  
רואה כליות ולבומבן את כל מעשיהם : ג הדומך מרום  
עולם על גפי מרומי היצירות יאריכו ראשיו להפליא כבוד ליהר  
מושלח שם הכיון עורך שמה מרכבות כבודך לאמר אני ואפסי  
עור שמה צפנת דודך הגדולה והגבורה והמתנשא לאמר אני  
אמלוך : גכהת מכל יש : התרוממת מכל נמצא ועיני רצונך  
בשפל מצבינו ישוטטו מראשית שנותינו בהם עד אהריתם :  
גדלת מאוד מהכלי פעלינו והכלי פעלינו תבחן נורא ת נפלאת  
על כל המעשים וזכר כל המעשים לפיך בא : היעשה ה' אלים  
דבר בלתי אם נגלה לך סודו טרם העשותו : התעלה על רוזי  
בהררי משככי גדולה או קטנה ואתה אדני המלך לא ידעת :  
שכלך הגבוה גובה גבהי שמים שפלו בערכו ידע את כל אשר  
נעשה בעמק מצולותינו אשר היא תכלית תחתית כל עמוק :  
ואין עלינו להפל א איך ואיכנה אתה לבוך תדע ואיך תדע  
ההפכים והמינים השונים בידיעה אחת לבד מכל צד ופרטים  
מתחדשים משתנים בלי תכלית במספר במדע אחד קייסומקף  
על כולם והדברים העתידים אשר לא יצאו א המציאו בידיעה  
אמתית

זרית ת לור השמש מדי יום ביומו והמכוין קיבולו כל מספר ימיו  
שמיים ושל ואמר יומיו ולילה חספ יסדתו : תמן הממבק אשפתים  
ברחובות לרוב שפלותו העלמי כהעלה עליונה כלו יסיו רוכב שמים בדרך  
משל לפי שהוא בטעם כבוד : ג) עם היות שהדום רגלך הוא שמים עולם  
כו' עכו' ועיני רצונך כו' על גפי כו' רכמו ה' זלכני שהם עליוני היצירות  
יאריכו ראשי ר"ל ה' זלכני כאלו יאריכו ראשיהם לראות ולהשיג כבודו  
ומ' חזו לשפלו כבוד ולית' שהמשל ר"ל לדעת היחוד אבל עם חכיון  
וכ' זכא וק' זכ' עז' ומ' זלמות כבוד ולא יוצגו : גדלת מליד וכו' ועכו'  
ועללי יו' היעשה מנצח יתפגל בלתי אם כגלה לך ה' אליו סודו ומציאתו  
טרם ידעתי : היום לבוך תדע כי חספ ר"ל עורך הוא ויצאך ידיעתך  
קוף ענך ולכן כמו שלא נשגב עורך כן לא נשגב ידיעתך אך היום ואמר

לכרך

בהיות עולם פרק שנים עשר

אמתית בלי התלות בהעדר והצורך משני קצות האפש' בעתיד  
 בהכרעה סגולית נפלאה משאדה טבע אפשרותם מיידע בכל  
 אלה זולתך : זידיעותינו בלות וממולאות קצרו מהשיג איך  
 ידעתנו עם רוחק היחס בינותינו מצדך ומצדנו : ואולם בל  
 יצא ל היש אתה יצרת וכל אשר אתה רואה לך הוא הנסתרות  
 לנו והנגלות : ואי זה לבב החכמתפלא כי תשוב התפלא במעשה  
 ירך היפלא מהיוצר דבר ממלאכת החומר ומעשהו אתה  
 המציאת כל אשר ראתה החכמה להמציא ותתן בטבע מדעינו  
 לו המסכים והמניעות וסוד שהשארית רשום בהותם כתב אמתך  
 האמת אתה הוא לבדך הינו והאמת הוא אתה : החודע למושב  
 לעיפ התגלה לפני בני עולה הנה המלאכים לא עמדו על סוד  
 מכתבך האמתי החרות כלוהותיהם ואיך נעמוד אנהנו : די  
 לא אית איגש די כתב יכול לכקרי הקבדושך אשר בדיאמינו  
 לעולם לא תאמין ואיך תשמוך בשפעך בועט במלכו ובאיהו :

או

למדך ר"ל מכלי רכוי ש"ין כך ריכוי סודיע' מליה : ולהך הדע כידועס  
 אפת הסככים כמו הקור והסוס והחזים השינים ומתלפזים כמו החום  
 זכמה : והצורך גו' אס הדע הצורך משני קצות האפשר כמו רחובן המולד  
 ויכיה קמה האחד אשר שיהיה צדיק וקלה סכמי אפשר היה רשע ולהיה  
 תדע הצורך זיהיה משני הקצוות : בהכרעה פגול ת"ל מהדע הצורך  
 בהכרעה סקלה הקנה סוס כידועהך קגולה כפלאה סכלל וכלה כי עם  
 מהדע הך דק שיהיה מוכרע עכ"ל נאשרה טנע אפשרותם והוא מבראוי  
 אס טהק"כ ודע שיהיה רשע אס כן מוכרע שיהיה כך ואין  
 כאלן כמורה ולמה וענו וע"כ אשר סהוא כידועהם סגולה כפלאה ועס"כ  
 יסאר אל האדם שבת אפשרותן להיות כלאפשר צדיק או רשע : ומתן בטבע  
 ידועהינו ל' חסכ ס' ר"ל החוקרים הוא מכך גדול ומודע להטיב אמותות  
 סביביות אס מישיכ אחרו והוא רדיפות השוון כאלה חסני זה לא ישיג  
 האדם קודמתיו ומ' כונו והארת קודם רשום ג' : למושג לניס ר"ל ללני  
 אדם ותל' ס' כן לזפלותם בערכו ית' וקראס ג' כני עולה : בלות יקום  
 שטעמל סככל הוא בלות המוכן לקבל מכריב וכן התלכים מוכנים לקבל  
 סגנה סכלי : אכן ה' סיל הסגנה למכתב וליך כעמוד אכתבו על אמתה

בחינות עולם פרק שנים עשר

אז איך יתוש נואש ימצא חן בעיניך וידעך: תכלית מה שנדע  
 כך שלא נדעך ואולם נדע היותך נמצא זה חלקנו מכל עמל  
 ההשתכלות וידועות ההשקפה לבד בהשגת קצרת שוללות  
 ילבש צדקה מבקר בהיכלך ובהבנות החקורת יקרב איש  
 להשתחוות לך ואיך יעלם מציאותך עם גודל פרסום מעשיך  
 והגלותם: ואם תכלית הראותם מחייב לנו העלמם לקצורינו  
 לא בכל זאת נהדל להכיר גדלך כי חזק הסתרו ועיד עלינו  
 למקצרים כמו שיגלהו חזק הראותו למשיגים כמו העטלף  
 אשר אור יקרורת לא ראתה עינו לחולשת כחו והושו והוה  
 בהכרח מצייר חזק ניצוץ השמש אחר היותו ברח ממנו כמו  
 שיציידהו הנשר ציור אמתי ברוב התקרב אליו להתענג בזיו  
 דאם שני מיני הציור אין ביניהם הדמות: אתה ידעת מכל  
 יורעו: עשיך מוכיחים כי הכסמכל הכס אתה ועשית כחכמתך  
 מלאכות בלי בערכות נפלא לא ישוערו נוראו לא ירמו המצאת  
 בציור יצירתי מעשים אשר לא יעשו עשית עמדי

פרק שלשה עשר

מעשה ביאר המליך איכות הרכבות הנפש עם הגוף

**אתה** הרכבת (6) אנוש מראשו: מגויה שפלה סבלה שכולה

זה הענין: הן בקדושים גו' אם האמר למה לא יעפיע הש"ל אדם שיוכל  
 להשיג לזה אמר הן ר"ל השכלים הנשרדים אשר יאמינו לעולם כי לא  
 יאמינו וע"כ לא האמין בהם להשיגם אמיתת מציאותך ואיך תשמין  
 ותשיע שפע להאדם ר"ל שיוכל להשיג אמיתתך והרי הוא בועט וקוטט  
 במלכו והוא לאו: תכלית מה שנדע כך הוא שנדע ונשיג שלא כוכל לדעת  
 אותך: טולל ר"ל שנדע שצרכין לשלול ממנו כמו שלילות הרבוי והשמוי בו  
 ית': פהכנת החקורת ר"ל ועוד פתת לנו יודעים ומכירים להדקיק ממך  
 דברים הנשמים שבו יתקרב כו': ואם תכלית וכו' פיעל זה עוין לקמן  
 בחוק הקפד: כלי בערכות לא יערכם כל היקור: המלאך בציור יצירתי  
 הקב"ה כר צורה בתוך צורה עובר כמעט אמוע"כ מעשים אשר לא יעשו  
 מפועל אשר עשית עמדי ביצירתי: (א) ר"ל מראשית הכריתה והיונו  
 אד"ר הרכבת לבדך אבל הכבראים את"כ הם כג' שותפים: האוללת אתר

הצוללת היא בתהומות נקמות ומארות : ורוח יקרה יודעת בינינו  
מהטוב: אצולה מכבוד העול היא למעל' והיתה למאורות ה' להי  
בתונת מלאכת מערכת תכנית יצורי גדלת מאור נפלאים  
מעשיך בנפשי היודעת : (יבאר משכן סמט כגוף) אהה עשית  
לנו את הנפש הזאת (כ) גנובת היכלי מלך שכונה באהלים  
עליונה מתגוררת במורר שושנת העמקי' אהה הקצית לשבתה  
מוצע קצר בכסלי השך משהור הארם פנית הבירת (פי' סגוף)  
הכונות כסא לה מושבין עלטה בצלעי ותעשה רגביסרקב מחולק  
בקו מסגרת טופח פביב ותכסרה בחלאה וקדוררת מצופים על  
הרסותהמרה בחמר ובזפת :

פרק ארבע עשר

לכור פלגת סמט כי הורידו למס

זאת

כבודה בתמלך פנימה תוכור יקר משפחה הובירת  
אביה ולא ידעה מי הביאה הלום בשננה רעיונה (פי'  
כי תוכור שותתה משננת רעיונה מלשון עגון ברק והכוונה  
שהשיגה אז הדברים השכלים) בעזר וביונה (ר' ל' במקו' שהיתה  
נחבאת שט) ושנכה מחשבה במהצבה (פי' שישנבה והחזיקרה  
במהשבתה בחיותה במהצבה לה שיג בשאר השכלים כי אז לא  
יחריר' וימנעהו דאנת העדר והבליון כמו ברדתה) לא יחריר'  
מותה בתכונות לנקים פמנה אם עשהה ררע: ורוס יקרה כו' עד הכה אמר  
ענין הגוף מעמה מכאף עב יתכס ולאמר ורוס הוא הכפש היודע ומשגת  
השכליות שהם נקרא ידועים הטוב : קצולה מהקת כקא הכבוד : העולה  
היא למעלה אל המקום שנתכנת משם : (כ) ע"ד משל כאלו נכנסת משם  
כי היא לא תרצה לרדת כמש"ל ע"כ אהה כינר : מתגוררת לשון גרות  
פדרה כי ירה : שושנת העמקים כינר כשמשכה וסיה בעמק התנולה  
כשמשכה בין החוקים : מצע קציר המנע מהשתרע בכסלו לשון כבלים הם  
הכליות וכא"ל כליות יועז' ח"כ יתחייב זימנא עם כח מזאת הכפש :  
משכן עלטה ואפילו בצלעי פי' אלל הצ' עית וסוף הלכ : רגבים  
כמו הדיים והרגלים ע"ש השפלות שאמרת אדם רקב וקא שאמר  
מחולקים בקו כי הם בקו נטוים וכפ טים ולאמר עקגרת טפה סביב רב

בהינות עולם פרק ארבע עשר

העדר וכלה : וככלה תעדה כלי יקר : ובהתה על לב כי שולחה  
ממנוחה ל'אף וחמה לעבוד את האדמה : וכי גורשה מחצר  
וזמלכות ללקט בשדה ולבקש טרפה : בועת אפה : ולחבק  
אשפה : (הוא הגוף : ככבי נשפה ר"ל כמו שהיתה מהחברת  
הישגות נכבדות המזירו' ככבב בני'ף) כוכבי נשפה : ולשמוע  
בהרפה : בימי חי' פה : התעצב במעצבה כי הכלימה אבירה  
תתכס בצעיף אלמנותיה והתעלף מה זאת עשה אלהים לה  
להתק אלה מזולה לגור בין נכרים אשר לא ידעה : לשלח  
לעזאול אילת רחוקים אשר לא נסתה כף רגלה הצג על הארץ  
אם צורה מכרה ועושה הכעיסו' שת עפר לחמה ורגבי' הטעימה  
לבעבור הרעימה הלא תבוש ותאלסו' יהיו וק ירק בפניה הלא  
תכלטוכיכה ובה השתה מבעתה והכרת טומאתה יחויק בשוליה  
לאמר אם גונב גנבתי ממקום שלמות כבוד וגם פה לא עשיתי  
מאומה להשלים הסרוני הלא טוב לי עוד אמנה עם אשר ערן  
לא היה : בכל כחי אעבוד את אלהי אעל' אל בית אבי בתמרות  
עשוענן הקטורת המורה לאפי מריחו בכל יכלתי ארמה לעליון  
אוחזה בסנטני ההנהגה היוורת מכבבי רקיעיו ידעתי כי למהיה  
ש'חני

על קטנות האדם וזפלותו ותכסיה כפלה גומר פירוש  
זוהא וכל זה בגנת הגוף : והכרת טומאתה גו' וכש'כיר  
טומאתה שטמאת בחיור הצבור אשר מחזק בשיליה : אעלה אל בית  
אבי רהש זדלות כעבודתו בת צרות עשוקי' להשפעה שלפים על הכתמה  
להז' לית ר השתה וכינה' ל היום כנסתי ההנהגה בענפים המסורגים  
וכש' יס' צ' יעונוי בהנהגה וקדיר היוורת מכבבי רקיעיו : למחיה שלמתי  
כי ל' אפנה ונדתי אשר שלחתי הנה להטיב לזולתי ולהקמות עכרס החומרי  
כי זולתי כולם פגרים מחיים ולא שכוונה חכמת הללקית להמחתי בהורדי  
למטה ואף לא לה שפיל כבודי כי אם גומר' ככחי אז כמ עתה פי' כי האמין  
עצמו ללמוד הקס' הישפיע ששצו כמו מק' ל' עמוד בהשגות ה'כלו :  
ס' יס' גמחתי לשן רכוס טמי חלקני השכל והס' בהשפעה  
וקעיו' ג' דותי כחי כהשאר כי ל' אפ' ב' כ' ימות מעש' אעזני יסמיק כרוזכ  
סיפורו



בחינות עולם פרק שנים עשר

כ

שלחני אלקים ליושבי הארץ כי כלם פגרים מתיב לא כי כונה  
 החכמה להמיתני אבל להחיותם ואף לא להשפיל כבודי כי אם  
 להרבות ביקרם : ואם נשאתני רוח אלקים וישליכני באהרת  
 הנאיות עוד יעטרני רצון אחר שלוחי ככחי אז כחי עתה לעמוד  
 בהיכלו הן עוד היו גדול בהשקע הדרתי בין מצולח : (פי' טיט)  
 יול כשל סביב מחנותי כבוד אלה ס מאיר עיני חשכתי : ואף כי  
 שמו אותי כבוד שפעת אני דואה שפע שבע רצון מן ללא כל  
 גדתי יספיק ברוחב שיעורו לעבוד ממני לזולתי מהכהות  
 השכנים אלי עד הרגילי גותי גם הוא הקרוב אל ביתי במכסת  
 נפשות לבלתי השתמש במושניהם או לעשות כל מלאכה כי  
 אם חפץ בה השכל להעזר בהצלחה לכ'ם הלקתי מכבודי איש  
 לפני אכלו (פי' לפי טעם) ובגדדי דודי דהתבשמו וגבו שמו  
 בכליהם : ויום התרשלים בהתאמן לעזרתי כי יפתום אהבים  
 מרהיבים ומחוגרת תענוגות יתהלכו להתעלם בעצבי עשבי  
 ערבים להשביע נפש בהתם : ולרעות רוח המרהפת  
 שלהבת תאותם : אחלק להם אמרים אמת לבלתי לכת אחרי  
 מהרסי ולשוב מאחרי מתריבי אשר בחרו : לאמר מה לכם רעי  
 לבקש אחר רעתכם ולתור אחרי שונאיכם מנדיכם הניחו גביש  
 וראמות לאויל הידעתם כי לנו חכמות רמות ואנחנו מהשים  
 במשול בחמדתם ומצאנו עון : הגני בתוככם כניזת צמר  
 שוכבת

שיעורו אשר לקבל לעבוד ולהועיל לזולתי להכמות השכנים והם נפש  
 הנומקות ונפש המרגשת עד הרגיל את בגוף הקרוב אל ביתי רוח לומר  
 שהוא קרוב להכשפות המוכרים שהם ביתם בחכמת ומקץ ללוגג שות :  
 כחשגיהם ר"ל כחלונות השמות או לעשות כל מלאכה מקטן ועד גדול :  
 ויו' שיתרשלו בכחות מהמקום בעזרתי כי ישפך אהבים ומגולו ה' רחובים  
 לשון גלוס : בעצמו אחר על שם סופו שהוא עזבון : מכדוים לסוף גדה  
 שמתקיים אתם כחוף בגוף מעשה'ו ומעו'הכ' : גביש וראמות מיני  
 אבנים טובות : רוקי לילס פי' גמתי לילס בהמידות שמוס' ר"ל כחשכון  
 כנאמר

ברונות עולם פרק ארבע עשר

שוכבת בארץ צמאה בידת שכבת המל באמת על הגויה יהיה  
 של ועל הארץ יהיה חורב אחר התנער רמיסיה על מקום  
 מושבה תרשב גם היא מעט מתמידו שכונתה אבל בהיות חורב  
 על הגויה עם דפיונה וספוגיותה אך על הארץ העיפה יהיה  
 של וכן כל אשר תתישר דהכי וארוץ להקשר בשפע : אמרתי  
 אני בעלו אחיה וגם אתם יושב לכם בעבורי והיותם בגללי כי  
 היתה ברכת ה' ככל אשר יש לי ויבדך אתכם לדגלי : אכן  
 בנשחכם מעלי להתכפות באפר (נניף ספך תפסתי מנעוה) :  
 תפארת העתים להתפלו באפר אופיר : לעפר בעפרות זהב  
 ונהפכתם אל הרוח והיותם לי לאויבים מה נקל לכם להפסיק  
 חוש הוסד המשוך עלי כי במהרה ינתק להלשתו ומצאוני עוד  
 המונעים החכמהים היושבים ממולי ומכשול הזמן הסובבים  
 בעיר העושרים על המודותי לתפשמ והיה כל מדומדמיני ישימו  
 בידם ולקחו ואבדתם מהרה אתם ראשונה המושבעים בהפסד  
 והיוחה לי חברתכם למוקש להאבודני גם אני צמכם : וכן יהפך  
 לבגכם וקראתם לי לתשויות מאין אושיעכם המגרני תכונות  
 אשר סכלתי אנו המיקיגבורותי אשר שכלתי כי אם את השוב  
 לא נקבל מאת ה' אלהים גם לי גם לכם לא יהיה מלכי ואלהי אלה  
 דברי אמרך נפש הדברית אשר יצרת לצחק בי לפניך ככל עת  
 בהנהגת אודותיה ותוכחת שכנדה אשר נחרת עמדי לעבוד  
 עבודתה ולשמור משמרתה מה טובו והחליה כי תבחר מסחר  
 העבודה

סמך ומרוב על הארץ אזי תקבל הארץ ב' לחות וכן סמך כחכם כל אשר  
 תחוש דרכי לסמך וארוך להקמר כשפע אלהי : כלל כל שדי : וסנין  
 הנמשל כך הגוים המוכנת לקבל הטל רמז לפעם שפוכת מאוד לקבל  
 שפע סלבי משאר סוף שרמז בארץ שג' כי אינה מוכנת והפע  
 בקבלת השפע וכלל גם סמך ר' ל' או סמכות בשמיות מן הסוים סוף אשר  
 יחפץ לסמך סכלי כמפסל ל' תקבל זהו שאמר מורכ א"כ סוף וקבל  
 הכחום בשמיות : הפארט השחיס ר' ל' ק' כי הזמן : להמלש להמלש  
 ולהתכונת כסמך אומר כחם אופיר : לעפר כמו להמלש :  
 כעפרות

העמ  
 לפי  
 בלח  
 ה' ז'  
 עליו  
 הימ  
 רעיו  
 שוני  
 מרינ  
 רתמ  
 ושימ  
 מחב  
 או א  
 היות  
 כעפר  
 סלכי  
 לי ולכ  
 אודות  
 זה מה  
 כי ה  
 סכל  
 יסיה  
 לו יר  
 סגוף  
 יקד ו  
 סוף מ  
 לקביר  
 אקוני  
 סלמד

העבודה והמדע כי תאהב זהב הפרישות והעיון שניהם מדרגות  
 לפולם עלותה למעונה וערוגת מפועח להשקות גן עדנה : אחר  
 בלותה לחדש עדנה : ומתוכם לתשועה בשורה מוצאת ונתוכם  
 ה' זאת המלאכה וזה פריה להקימה מעפרה עד עלותה בשלום  
 עליה לא תרד תמיד אחריה : ושבה ל בית אביה בניעוריה : וכל  
 הימים אשר התחברה בתהמלך אל הגוף הנגוף הלז מדה רגשו  
 רעיוניה מה גדל צערה כי חוק העירר ההסבמה ביניהם : וינצו  
 שניהם : וירגשו באהליהם : ואין מושיע : אזי לבית כי ישא עול  
 מריבת איש ואשתו : כל ימותם מועימים האחד לרעהו שרשי  
 רתמים ועומים ואסונים : מענים איש אל רעהו קוצים מקוצים  
 ושיכים מציקים וספור דבריהם כקול סירים מפצירים וחבלים  
 מחבלים וראות פניהם כראות שמיר ושית : מקום יפה פרי זית :  
 או אש אוכלת בפנינות הבית : כן מריבת הרוח וחגיזה כל ימי  
 היותם יחדו במצודה זה יאהב הציד וזאת תשב אהלים : זאת

דבקה

בעפרות זהב ע"ד שאמר ועפרות זהב לו : הזנפים הפכרקים כמו  
 האכילה והשתייה : כי אם את הטוב הוא השפע להבי לא כרזה לקבל גש  
 לי ולכם לא יהיה ריוח והצלם : לזמק להשתעשע עמי לפיכך בהנהגת  
 אודותיה כל דברי אמתך הם בהנהגת וכו' שכינה עיוןמה שכתתי בפרק  
 זה מהכחות השכנים : ומתוכם מחוך אלה הפדות תשועה ובשורה מולאת  
 כי הרואה את שניהם כאלם בשורה בעיו כי ישוג תשוע' לפשו באמצעותם  
 שכל בתכאי שכתוך שכי אלו האדות הפרישות ועיון ומלא בתוכם ה' שלא  
 יהיה עיונו כדברים בטלים : עליו ר"ל במעלה אשר הוא לא ירד ממנו  
 לו ירצה עליות שמים : מה רגשו והרעישו רעיוניה ופסקותי כי טבע  
 הגוף רחוק מטבע הנפש לא יהיה ביניהם הסכמה ולוה וזו שניהם  
 יחד וירגשו וילכו : מריבת איש ואשתו ככודע שהקומר נמשל לאשה כי  
 היא מקבלת ונצורה שהוא השכל לאיש שהוא הנשפיע : מועימים האחד  
 לקבירו שכל מה שהוא ערב לאחד הוא מר לשני שרשי רתמים (סיליקד)  
 אסונים מלשון אסון : שיכים לשון לשיכים ונכניכים : מפצירים ומצוקים  
 שאמר על השני : מקום הראות להיות מתראה י זה זית נראה כשמיר ושית

בהיות עולם פרק חמשה עשר

הבקה בה' מתקדשות משוממות העולם אשר נתנו בלבה : וזר  
 ינזור לבושת דרך כרמים נבדל מצורו מצאתו מרחם כי נזיר  
 אלהים יהי מן הבטן : והוא בכבודות יתקלם יעשה לו בכהפ  
 ושש רצפה ובידו רצפה לשלח רשפה לבער הקודש מן הבית :  
 והיא עצובת רוח יוצאת לשאוב מיטטהורים מן המקדש לכבות  
 את השריפה : עד כי חוק עמלה בפעלה ושוב שכלה במחקרה  
 שלם ישלם את הבערה : ולא יעצרה הגשם מהשקות בגשם  
 גדבות הדמיה במצולה ולא ישרידוה דאגור ושאגורת והמון  
 תונות : מהגות לבה תבונות תציץ מחרכי מצוקי חלדה תשגיח  
 מחלונות קלונות זמנה : צהר תעשה לגיזה בעד האשנב נשקפה  
 כמו שחר לדעת ערכה ביצירות השובה היא אם רעה בעיני  
 אדוניה : יעשה לה שלום במרומי : תתעורר משנתה תלטיש  
 אישוניה מארבות חורי עפר וכיפס הקיפוח : תשלח עיני  
 בחינתה מן החורים אשר נתחבאו שם והיה שכרה אשכרה :  
 ויקרה מקורה כפי ממכרה : ותגמולה ממולה כפי מפעלה : פעם  
 מחיר כלב מעדני עולמה ערנה ועלמה נצחה אתנן הקדשה

הסודרת

או אם אוכלת כו' : כמזודה קרא העולם בשם מזודה : וזאת ר"ל הכסף :  
 וזה ר"ל הגוף : ינזור ישרים עצמו לבשת וקרפה : מצאתו מרחם כי לפתח  
 קטאות רוכן : נזיר ומפירש מעבודת אלהים : ככזודה כאמר על רבול  
 אצמון : עמלה בפעלה כמעשיות : שכלה במחקרה בעיוניות : ישלם  
 כמו ותשלום המלאכה שתכלה הפערה והשריפה ע"ד אם פגע כך מכוול  
 זה משכהו לבית המדרש : ולא יעצרה הגוף הגשמי וכו' הדמיה כמזולה  
 כינוי אל כחית' אשר תהיה משקה אותם כעשורה רוכה ואמר כמזולה  
 הגוף לשפלותו כקרא בשם זה ] מהגות לשון וקניות כו : מלדה עולמה  
 צופר פי' תלון שתמכו וכנס האורה ושפע הטוב לגויה פי' לגוף יעשה לה  
 שלום כשפעלה כמרום . משנתה שינת האולת . תלטוט והתלהב עצמה  
 להשיג השלושות . אישוכה לשון אישון בת עין . מארוכה ומורי תלוכה  
 וקדקי עפר הוא הגוף . וכמיס ר"ל כלעיוס רמז לכחות הגוף שהם מקינים  
 לעמותה כהתכבדות זה קול זה כאמור . עיני פתיכותיה ועיוכה שנתמכלו

הפוררת ופעם סחרה ואתננה קודש לה' ופעם על כנפי שרפי  
שגי כח אלהי העברים אל המנוחה ואל הנחלה תנשא .  
פעם אשר יורשנה כמוש לאחי העורים אותו וירוש: אתה יסרת  
בובולך הדרים עליהם מכונים מכונים נמונים לאידה ולכבודה :  
בישרה תביאנה בסור קדושים עומדים ממעל : בעוותה תכלנה  
מלמעלה הפקדת עליה בכסלתה מלאך אכזרי יצורה עוד  
משחיתים מהבלים אשר בעלותה מרום הרים לתחתיות יריצוה  
ויאמר שמשוה וישמשוה : ואיך אעשה בנפשו שקר להסגירה  
ביד אכזרים לא יחמולו ואם בידי הפקדת רווחך לשברת בצלוי  
להיות אצלי בזרועי תנשא ובחוקי תשכב ותהי לי לאשרת  
בעוריסה אבגוד באהבת כלולות האשכח ימיני להסירה מגבירה  
לשלחה לחרפות : הנה מה טוב ומה געים העלותי יקרתה שמי  
השמים לכלכלה שם מהשפולי כבודה לעמק עבור להומרה  
ולאבדה מה נכון השיבי מחמודיה קרואים א על משומם בכסלי  
שנואים ונופים טוב תתי אותה לך מתתי אותה לגידופים :  
אתה תראה ללבב ולעינים לא יונך רב אוניסגבור בארץ ועובר  
ארמתו הדל לקטר בשמי שם ושמן טוב למלאכת השמים לא

ירמוך

בחורים המזכרים וכל זה רמוז שהנפש חרלה להסתכל בהשגות הפלמות  
עם היותה נקמרת . והיא השכר שלה בפי אשכרה ומנחתה אשר הקריב להם  
ית' ויקרה ר"ל שפעם כפי מקו וממכר שנתעסק זה בה . אלהי העורים  
הם אלהי האומות שרים פיזיקים : עתק עבור הוא הגינס . אל על אשר  
מש יצאו וכלו מאשר ששים אותם . ככפלי ור"ל בפלומי שנואים וכזופים  
מאת ה' ית' : יונך עתה ביאר החליך שלא יעבור האדם לאל ית' על גד  
התקוף כי הש' חוקר לב ואמר יונך לשון אונאה : אונים ג"כ לשון אונאה  
פי' מי שהוא בעל אונאות להוכות הכריות שהוא מקיד וגבור בדרך שכוכס  
יצרו ע"ד איוה גבור כו' ועובר אדמתו עבודה הגוף ומדל לקטר בשמים  
שם ושמן טוב והם הפעולות הנכבדות : מקור רוח מקורו סכלם נגרטים  
ע"ג ע' מאשר עבדו עבודה הקשה ר"ל ל הגוף שהוא קשה לנפש ו ומנללו  
פ"ש שלא התעלה . כלתים בלתי מקרי הזמן ועכ"ז גם עובדיך כלכותם .  
מת' ונך ומר'ך כקטר ועוז דלים מלקושיש לקם ע"כ תכלכל דכריו באופן

זורה  
נייר  
ההש  
ית :  
בבות  
קרה  
גשם  
המוך  
שגיח  
קפה  
עיני  
שיש  
עיני  
יה :  
פעם  
שרה

כפז :  
לפתח  
ל רבו  
ישלם  
מכונ  
מזולה  
מזולה  
מה  
מה לה  
עמם  
מלכה  
מקום  
מקבל

בחינות עולם פרק חמשה עשר

ידמוך רמי הקימה קרואי שאול מקוצר רוח נגרשים מעוז  
 מעבודה קשה אתה תבחן מהשבות בלב איש להרע ולהטיב  
 תשפט סתרו ומנלהו לא תתעלם. וראו תראה בעוני נלחצום  
 עובדיך בלבבותם. ואם יושד לבכם לא יתפרסום רחוקי כזכי  
 מתלוצץ מרצץ עזוב דלים ומחענה בצום ובכי תקלל מקלקל  
 מהשבותי מכלכל דבריו. כל השפות שלוש לפתים נעות בלב  
 רחוק. תשנא מעול וחומץ גם כי ירבה תפלה. תבחן אנוש  
 מועצותיו דקות נמרקות דקות ושדופות. עשתנותיו נשכרות.  
 ופרוסות פרסותיו פרוסות. ומגבון פרשיות. וכמותר פרוצות.  
 ומצודותיו פרושות. וכפיו פרושות השמים דרכי עצתם תגדור  
 למען האבידם ונתיבות תשובתם תעות תסוב לבותם אחרנית  
 ולא יושעו עיני האנשים ההם תנקר לא יעלו. מי יעלה לנו  
 בתחילה אל הר ה' מקום אשר דבר המלך. ישעם ישב כסאו  
 למשפט ישעם הסתרים גלויים ודבל צפוי. מי משלנו את מלך  
 ישראל וסכב המצפה ועלה בית אל. טהור הרעיונים נקי  
 התשוקות. אשכלות הכשרון על עוללות עלילותיו. עימח  
 לנכח השואות מפריו מרדו ומכלב אמרי אמרויו וקושר על זמנו  
 עובד את אלהיו בכל סעיפי סעיפיו. זה יבא אל ביתו ישדתו  
 במחיצתו לעבוד עבודתו ידיו מפרי עץ הדעת כפי אכלו לקמו  
 ושלח

שיחזקה כפי חרם לתם וישר: כמרקות ר"ל כמאקות: ר"ל כרוסת לקראות  
 פ"ד שא"ל כחור שמרפה חלפיו: ומכבין ר"ל למהנין הם כנדלות:  
 וכפופ ר"ל בדכורים המומריים שאין לו עסק בהם שרנים גדר ולוקמים  
 יותר מן הדרך: עיני עין שכלם הקב"ה מנקר אותם ומעוררם למען  
 לא יראו דרך הישר ולמען לא יעלו אל ירדו לשמול מנוף. מי יעלה כו'  
 מדבר המליך בתלמי האנוש הראוי לעלות אל ה'. המצפם הוא כך לעולם  
 העליון שהקב"ה צופה ומבטא גם. בקו התשוקות מבלי שימחק לתשוקת  
 העו"הו שם לנכח השואות והנח' כמר"ל מכרכין על קרעה בשם שמכרכין  
 על הטובה. ממרי מרדו שיכיר מנד מריו ספרד באלפיו כלו עליו אל  
 הרוח. ומכלכל דבריו במהשם שלם ובעט נגד סד' הסכיה עליו יסורן.

ושלח ידו גם אל עין החיים בלב נשבר ונכלם ויכל וחי לעולם  
גם אנוכי אשנן בליותי ואמיד טיה רתפל מטוחותי ודברי  
תוכחות אחבר אני שרם אכלה לדבר אל לבי :

פרק מז

|| (מדבר אל לבו איכות קצר הנפש עם סתורה)

**לבי** לבי התורה והאדם חיבורם הוא גר אלהים בארץ  
התורה היא להב הפתפרד משביב היושבי בשם  
והאדם בשני הלקיו אבוקה עזאבת אורו : גיו פתילה נפתלת :  
ונשמתו שמן זית נך : בהסכמתם והצמדם יתמלא הבית בלו  
אורה יגלה לעיניך אוצרות ההנהגה הכוללת ונבעו לדמצפוני  
המעשיים אשר בהסתתפאר בהשאר בקיום וממשלה מחמדות  
העתים ככל אשר האוה נפשיך : וברעווב שמורת חמדת כתב  
הדת השאר עם הזמן כנודד יחיד במדבר נורא ונתיבה מעוותת  
בליל חושך ורוח סערה וגשם שוטף באין משען ומשענה יהי  
דרכו הושך והלקלקות ומלאך ה' רודפו ובטה ישע אפה : ודע  
גא וראח כי חכום חסדי ה' על ברואיו ופרוים מעשה ידי אדם  
הנה ידיך עשוק ויכוונך : לבי זכור בוואך הפקיד בידך רוח  
נדיבה כגר בארץ נאמפת לביתך בא רח בחקיק נסתה ללוןומדי  
האותה במאמר בבית אפל נושא עיניה לכקר אשר לקוהה משם  
כחשבת משפלותה בנפחות רעיותיה הנצבת בראש פנה במקום

מתאבלת

קרוש והיא

קושר גנין מדידה שטור בזמנו ועבוד לסיגמטוכי האושכ כשמי' מהק"כה  
מכורם ר"ל הגוף והנפש והתורה . מהשבות ר"ל מונבת כהמשכה מן  
ספלותה כפרך נכחות ומעלות מכרותה אשר ערך לא סיה בעולם . כי אין  
זולתך לבחול ע"ד אם סינאני לי מי לי . כמו הצפור הכאמן ביד פתי ולעיר  
לימים ועדיין יונק משדי אמו והצפור הכאמן רואה ששאר צפורים כולם  
יטפסו לקיבהם והוא ימיה כמעט ניד מלשת זה הצעיר אשר יסזור ויחזיק  
בה ויחמל מוכן . חלמל הכלום ימיה לשלך הס ילמו אמר הסכל וספרויו  
ימיה ג"כ לאויכך . המערכת מערכת מלמחה של מורה להסיג ולהייל

בהינות עולם פרק ששה עשר

מתאבלת המול עליה : ודבר על לבה כי אין זולתך לגאול :  
 והיא עתך כמו הצפור הנלכדת קשורה בידי הפתי היונק תביט  
 המון צפורים עפות מציננה ומשמאלה : יעופפו בקינה עם  
 הלשת זה הצעיר אשר יעצור בה ולבה בקרבה המס ימס : ואם  
 הפצת לבל תשלח יד בפקדון חכבר ושב בביתך לעבדה ולשמר  
 ולמה תתנדה נדעה מבוכות מבוכת השבונות רבים להגדיל  
 תלאות מעשים ועצבון ידים ואתה רואה מלאכרת בתי הנפש  
 הזאת ארוכה ורחבה וימי שנותינו קצרות מהשיג ואלו היינו  
 אלף שנים פעמים לדוחק המבוקש : ומה גם עתה בהיות ימי  
 שני חיי מגורינו מעט ורעים ולא השיגו מדבר קטן ועד דבר  
 גדול : שמעונו אזני אלמדכם להועיל ראה לבי גם ראה הזמן  
 שכל חבור עצבים הניחהו הסתפק ממראד עיניך בשיעור  
 ההכרחי לעמידת החי אשר לא יעובנו האדם והי : קום בחר לך  
 מזמרת הארץ מעט צרי לשמירת בריאות : מעט דבש ללקיחת  
 תענוג ואת היותר תחרים והיה למאכל לבהמות השדה ולכני  
 האדם הדומים לה : ומה לך לרכלות רקב וסגולת עש : כללה  
 המונס ושאונס חלום אחר הוא : פתרונו עלות הגויה בלא עתה  
 ורדת הרוח כרוח הבהמה אחרי מות : לבי חלמא לשנאך  
 ופשריה לערך : לבי זאת עצתי אם תאכה שומע בעוד כפתך  
 רעננה ואין עננה לכסות שמשך ואתה בחר פשוב ואשר כח  
 בך לרוץ אל העצרכה קל כאחד הצבאים להשיג ולהציל : ורבים  
 מישני שנת עולם ותענוגות זמן יקיצו לטוב ריחך ואור ירחך  
 ואתה למה תשכב ותרדם למה רחצ עצל לגצל עדים כצל  
 ולהתנצל

בזה כפסך משאלת ספזים ורבים גומר בעצמך זה לא לעצמך לכד תושיל  
 כי גם לאסרים אשר טרודים בתמות הכלי עולם ותקנאו כך ויקצו לטוב  
 וימך המעשים טובים . לכלל לשון ויכללו בני ישראל עדים ר"ל חמודות  
 השדומה מהם כלל עובר . ולהנצל פי' ואם"כ תהנצל ותמסר בטבות סעון  
 תעמלאו הול האלמס והסכלה יתליפו כח גדול מיה' לך לשאת משא כבידה  
 וזה למולתך תענה כמשא קל וימירו הגמרה שבכתרומך כמורך לכב  
 מטבע



ולהתנצל מעון העצלה והכסלה : קום קרא לתכונות ותכונותי  
 עד אשר לא יבואו ימי הרעה עד אשר לא יבואו גדודים חלוצי  
 שיבה : יחליפו פח גדול בעונה חלושה : וימירו גבורה במורך  
 לבב : והזמן אשר חברתו הפתה אוהך יתניב מגד כמצחק  
 עליך בנכול עליך : באבוד פעליך : בבלוי נעליך : בעפר שעליך :  
 ומוצק רעליך . מכוס מעליך . ובלות מעילך בכבוד עולך וכחש  
 כך אחרי היותו באמנה אהך ומעפי סעיפיהם אשר שונאך  
 בהתמכרם על נעורי למכרם לאויביהם ואין חוליה מהם על  
 מזלתי גם המה יהפך לבכם יכירו אשר הרעו והביטו אשר  
 דקרו לאמר מה זאת עשינו כי שלחנו הימים הראשונים מעבדנו  
 והם הי טובים מאלה לצאת ולבא ולעשות חיל : וכי תשוב  
 אורך ימי בחרותיך כימי השמי' לרוב וכי יש ערן עדנין צ' זמן ומי  
 להרע ולהטיב ( פי' ועוד כימי הנפרות להיטב ) ותאהב על זאת  
 התקוה לחטוא היום ומחר תשוב : ויש אתך ממשלה לעווב  
 גם היום מרי שיהך ומעוות פעליך . שקר אתה הובר כי הבל  
 ימך עלי ארץ וכל אשר תתרושל על הטוב מעשותו בדחורו  
 למחרתו תוסיף טרה . וכל אשר תאמר לכה אפירה אשנרה  
 תשנה באולת כי מי יודע מהרתך התשיגנו ואם יותר לנבל כל  
 מטבע זקן להיות מורד לב זה זמן בהמכרותו עמך הקיחך לו וכקמך  
 יתניב כמטמק עליך . כנכול עליך כמו אילן כסאין לו כח הצומח יכונן  
 עליו . באבוד פעלך שלא תוכל לצאת ולבא כשתזקקו כמו הנשלים הכלואים  
 מצד עפר הכליכה שהתקבץ שם כח"ש במלכים א"ס יספוק עפר שומרון  
 לשעלים אשר ברגלי : ומוצק רעליך שיוצק עליך כוס הרעלה המוכן לך .  
 ובלות מעילך פי' בגדיך יכלו מהעול הכבד שהיה לך ור"ל כוכד בעוונות .  
 וכחש כך הזמן . וסעפי סעיפיהם פי' מחשבי מסמכות ואמר שמוך שבמלו  
 לך הרעה בהתמכרם שעתו עצמם ככרי על נעורי כחות הנפרות והכפרות  
 למכרם לאויביהם לכח הגוף אויבי השכל ואין חולה מהם על מסלמי  
 שאני חולה ברגון כמה שלא השגתי כראוי . גם המה כחות הגופניות  
 כראותם א"כ ימי הזקנה . דקרו כאלו המיתו ודקרו נמכר הגוף . מוצק  
 המצוקה א"כ פי' שיש לך מוצק המצוקה לשלמת כיכל אדם בטבע המצא לו  
 המצוקה להשגות הסכמות בני טורח . אבל הרעה שלא יעמל בה ולזה הוא

ול  
 תביט  
 עם  
 ואם  
 שמר  
 דור  
 נפש  
 היינו  
 ימי  
 דבר  
 הזמן  
 יעור  
 רך  
 קחת  
 לבני  
 ללה  
 עתה  
 נאך  
 פתך  
 רכה  
 רבים  
 דרך  
 צל  
 וועיל  
 למוב  
 מודת  
 העון  
 בידת  
 לבב

בחינות עולם פרק שבעה עשר

מאומה עד אור הבוקר - ונמצאת מתאמץ ובוטח על עולם שאינו שלך - ראה תוחלת התועלת והתשועה נכזבת לך לעולמים אם אינך ממלט את נפשיך הליילה:

(יבאר שיטתו של ארז הכרמי ולא יחשוב שכאשר נגזר במסרכת כן יקום אך אמנם אחרי ראיתך לבי עם חוץ התשוקה והחשק שלמיות הנפשיים הוזה שוכב בחיק הזמן ללין בין שדי אוהביו גם אתה לאחוז בזה וגם מזה לא תוכל - גשה נא אלי ואורך גדולות וכצורות להשיג הפציק אלה - גם הם תחלת אמרי ופתח דברי היות רע ומר עלי המעשרה הוזה להתפתות ללחש הנחש המנחש אשר ידעתה עותתו מיום היותו - ולהתעורר מנגירת אתונך אשר בחנת סבלותה להתהלך בחוץ על משענתם הומה לנעימי הימים צמא למי חמודתם ככל המון ריעוד הממלאים את הארץ לקרוא מלחים וחובלים מעמיקים מחזיקים תורן וחבלים להריץ מאה ספינות בים נושאות זהב וכל דיון עתק ולשים נוגשים ושרי מסים על ששים כרכים ביבשה : כי מזה בצע בהמון חמודות ישעשועים - הבל המה מעשה תעתועים - אבל אחרי אשר למצוא הפץ להשיג איל (פי' כס) ולהוסיף עליו (לשין מעלה) ותלוי ראש לא חמלת תת בכרותי ראש : הרישול אשר רותני ומרורות קנאות שכבדה השבעתני : (לשון סוכה) לכה שמעה בקולי יאיעצך הפלג (עניני מהירות) השקודה על הלימוד ועל בקשת התועלת והזדרו על כל מה שתשלוש על קנינו בצדק וגם אחר יגיעה נסבלת כל אשר תמצא ירך לעשות בכהך עשה לא ימנענו מומך חולש רעיון ועצלות ידים - ופקח עיניך

הוזה שוכב (ישע'כו) פי' כרדמים שכבין: ללחוז בשכלות וגם תסתמו נקיני העולם לא תוכל - מנעירות אהוד' למי' סמור כוער וידוע הסומר כמשל לסמור - על משענתם משענת הנפש והסמור - ולהשיג נוגשים ושוסרים גונים המקים על ס' ערים שכנית לך כיבשה - אבל הם דכרוי הנפש - וחלו ראש התכסאות כראש עם לא חמלת עלי וכתת לי בכרותי כמאכלי - ראש אענה וראש - על הלימוד מילתו כשניהם לימוד המוסכלת ועל נקטת התעלות

צחינות עלם פרק שבעה עשר כה

עיניך כי רבים חללי היאוש ועצלות ידים אשר הפיל מחללו  
הגזירה החרותה אשר היא נחמת הפתאים בטח לבי אחרי  
תכלית הבטחון בכוראך בעוד החריצות ותשועת העצה כי כם  
יבורך גבר. וכי יבורך אלהים את האדם ישלח עזו במעשהו  
ואת כל אשר הוא עושה ה' מצליח יכול אפילו יושב ובמל  
תלמוד לומר בכל אשר תעשה. ואל ישאך הרפיון והעצלה  
שיש לזמן נזות רשומות כל השתדלות עמהם שקר כי זאת  
עצות נפתלי לבב כל ידעו בנפשותם השיב להם טוב טעם  
ודעת להאיר להם פני מצפוני מחשכי זמנם ולסקל ר עיניהם  
נתיבות עולמם והם נשאים באפלת המקרים והתכוורת  
המגיעות בעוד ימשש נגד השם מוכים בסנורי הפתיות לואים  
למצוא פתחי התשובה המושמת נגד פניהם והיא רחוקה הרחק  
מאוד מאדם שכמותם : ועתה כאשר צר להם וראותם תכלית  
הכלה והאברון יתרעמו מזמנם ואל עליונם ינפפו יר לזכות  
עצתם הנבערה לאמר נקיים אנחנו מה לעשות ואלהים גזר  
מה לעשות עוד בחיל ובכה ובמצת שכל ולא עשינו : אך שקר  
התהללות הגבור ביום רעה ושוא תשועת אדם ביום עברה :  
בזוי עליון תצא הרעות אך לשקר שמרנו המעותד הכרחי ואין  
לאל

הסועלת לגודך והזדרז כמה שתפיה שליט לקנותו סיהא כדק וגם אחר  
יגיע שתובע כפי שתוכל לטובל. כי רבים תללים הפילה כי עני תשוב  
כמת וזה היה להם שהיאשו והתרגלו יותר מחללי הגזירה החרותה ר"ל  
הגזר מפאת המערכת שהיה עניים והפתאים כיתמו עצמם בזה בלמדם  
שהזריות שקר כיון שהמערכת מורה על ענינותם אבל לבי זאת ענתי אחר  
שכתבתי בהקד"ה עם זה השזור ענמד. כס ר"ל כחירות ובעצה בנפשותם  
השכ"יות הגבור כשיבא ויכרעה וסוף תשועת אדם כזרוע עזו כשיהיה  
יום עבירה כי כנרמפי עליון תצא הרעות טוב אין להשיב אך לשקר הם  
שזמנו מהנזקכי את אשר יבא לעמוד הוא מוכרם ואין לכם ידינו לדמות:  
והשיכם מיני קוליס בנדידה ר"ל כי יו עיסקי קריכו כרעות רהוות בעולם  
מהם כנכוסוע"ל כל ידעהמה המרוע להם ולא הסתדלו להרמיק הכוק :  
מה יתמוק עדם קוי מדבר ובעל שכל שיש לו מדרגות האלה על שאר כ"ס

בחינות עולם פרק שבעה עשר

לא ידונו לרהותו הגזירה אמת ואנחנו בדאים : זאת בודאי  
הכת העניה שאין ראוי לחמור עליה לרוב סבלותיה אחר  
שהצנינים בצדיה והשיכים בעיניה וכל ידעת מה : מה יתאוונ  
אדם חי מדבר בעל היים : להתקרב בהם למועיליו : ולתת משומר  
פומזיקיו : ובעל שכל להוסיף בו עלילות ותחבולות בתקון  
ודחיית המועיל והמוזיק מהם על פגעים כי ידבקו בפעל ידיו  
לבלתי ירצה במלאכתו לתתה חרם והיא לא תצלה אחרי אשר  
בכוונתו גזל סגולת חייתו להכביד בנשל עצלות קלות תנועתו  
ואחרי אשר כרעתו הפסיד דעתו וברצונו סכל את ידיו לבעבו  
הדיח עליו בשתי ידיו את הרעה . על כן רבי לא רתספיקך  
הנחת המעשים אל הזמן מבלי תקון עצתך ושובה העצה גם  
היא הבל בזולת עוצם הזריזות על הוצאת הפועל : וחבור  
שניהם (ר"ל הפעל והמעשה) בכתבי הנבואה נקרא רוח עצה  
וגבורה : והנה שכל העצל ככנפי הנמלה וכאבוקה ביד העור :  
שניהם להוסיף מעמם לבעלה לא לעזר ולא להועיל . ודע נא  
וראה

מה יתאוונ על פגעים שידבקו אס לא ירצה לחזיק מהכח לפועל ידיו  
המוכנים לו והמלאכתו אשר יוכל לעשות יתכנה לאסריו לא יהנה ממכה  
והיא לא תצלה בהכרח אחרי אשר כוכתו גזל את הסגולה אשר לו מצד  
קיומו ר"ל בעל חי וברצונו סכל את יתרון פעולות ידיו אשר לו כוסף על  
שאר ב"ת מצד שכלו והוא תככל אחץ לבעבור גו' : לא וסמיקך הכמות  
המעשים אל הזמן וע"פ הגזירה תכלי שתתקן המעשים בעצתך : גם היא  
אם העשה כך שאמרתו גם הוא הכל אם הוא בזולת עוצם הזריזות . והנה  
השכל אשר לו הוא רק למשאן כמו הכנפים לנמלה לא יעזרה כי לא תוכל  
לעוף והאבוקה ביד עזר לא יועיל וא"כ לשניהם הם רק להוסיף משאן כן  
השכל של ע"ל לו למשאן כן מושב שלוש עמלו כיון שהכל תלוי בגזרות  
המערכת א"כ מה יועיל לו השכל : אשר גבלו ראשוני עי' לא תחשוב שאם  
תפת מה שגבלו וגזרו הככבים שגם ראשונים וקדמו ממך אלא דע' כו'  
ההלות

וראה כי כאשר אתה כן אדם נתנך להים עליון על כל המוצאות  
 הבחירות וכי תראה שמך גבהו ממך ותביט ככבים נשגבים •  
 כי רמו לא תדמה ולא תחשוב היות רצונך תחת משפטיהם אשר  
 גבלו ראשונים לך לבדך נתנה היצרן אין להם בחוכה ממשלה  
 והכרח בכל מה שיש לך התלות גמור בבחירה כי תבחר ותקרב  
 דרכים נערכים ומסלולים שקולים במספר במשקל לכל הלא  
 אצלת לך ברכות בחשבון מהשוכך ושוב אונם כי למעשיך יש  
 זכרון ומן האלהים ידעת ספורות : וכי רחבצור כרמי זממך  
 ועלילותך תעולל באיש נדהם וכמו שיוזמן לא בבחירה ולא  
 בהשכל ואת אשר ישים המקרה בפך אותו הדבר ובו הדבק  
 ראה הובשת היום את פני ההולכים בקרב לשלול שלל למלא  
 חרדים ופחו המהירות ריקם השיבני כי בחר אתה במענישי  
 לבשחך וגם להרפתי : ומהריפי ומהריבי ממך וממני יצאו ומה  
 אחשוב או גזירות עירן על יבשת הבצלת שרונני כי בתרדמות  
 עצלותי הלום חלמתי ואין לאלהים פתרונים עלינו תלונותינו  
 לא על ה' :

התלות גמור בבחירה פי' שכדבריהם התלויים בנפשים יש למערכת מכל להם  
 כמו הקור בהגביר מלך המערכת כחורף יכרית האדם להעמיד נגד ניוס  
 קרה אכל כדברים השכלים אין למערכת הכרח עליך וכמש"ל הכל כדרי  
 שמים סוף - וכי תבחר ותקרב גו' לפיך דרכים המשובים בערך וכלכתך  
 במסלולים ונתיבות שקולים לכל במאזני השכל הלא ודאי אצלת הפרשת לך  
 ברכות ושפע רב מאל ית' כאשר תשנה במתשבותיך הטעורת ושונ ההשקלה  
 במאזני השכל למעשו ודיך יש זכרון ומן האלקים גו' כל מה שידעת לספור  
 ולשקול בדרך הטוב הכל לפני השמים • פני כחך סנון ההולכים בקרב כי  
 האדם לוחם עם העניינים המומרים לשלול שלל להשיג פריכתו ולמלא  
 סדרים להרכות ממון • במענישי מה שמעניש ותזיק לי לבשחך גם להרפתי  
 כי גם לי גם לך לא יהיה כלום ממך וממני ולא ממכלי לטבות סיותי רודף  
 אחר הממון וממך בעשוקך במהירות וא"כ מה אשוב אז טכיא מגזירת  
 עירן ר' למכא השמים טכס גזרו על הקרובי ולתיכי בתרדמות כו'  
 ואין הפתרון הלוי באלהים שכבר קדם הט"י לא יצא עזרו אם לא יעשה  
 האדם הזריוות והסתלות וא"כ כל התלונת עלינו לא על ה' • ותא' טעמו

דכריהם

ודאי  
 אחר  
 אונן  
 שומר  
 תקון  
 ידיך  
 אשר  
 עתו  
 עבו'  
 פיך  
 גס  
 חבור  
 צדה  
 יור :  
 ג נא

ל ידיו  
 מכה  
 מצד  
 על  
 כמות  
 היא  
 ובה  
 תוכל  
 וא כן  
 זרות  
 אלה  
 ג כו'

בחינת עולם פרק שמונה עשר

דברים' וכנס הנשא למעלה כן פרומם את שנותם . רצונם יכעיסוך  
לקנא כו' ר"ל ברצונם ובאהבתם או' יוכיחוך ואם זה יכעיסך כי תקנא  
בעצמתם ומקום עליך עד שתמלך להיות כעוהם כי קנאות קופר' תרכה  
תכמה קח כל קללות שמקללים לך קמה לברכה שתכליתו טוב . מנקלי  
ימותם כמשר' ול אפי' שיתות מוליך' של ת"ס צריך לימוד :

פרק שמונה עשר

(להודיע י"ג עקרים שיאמין כל מאמין דתימו :)

**לבי**

לבי לך אל חכמים ותאור למטעמותם : היה שביליהם  
כונס כנד : וכנס תשא את שמותם : זאת עשה : עשה  
רדי מחמודיהם וסודותם רצונם יכעיסך לקנא בעצמתם וכעסם  
ירצך לעבוד עבודתם קח נאברכה עלי קללותם : ושמה לבי  
כעל כל הוןבגערתם . כי תוצאת תשועה יפוצו לך ממעינותם .  
ועל שרשי האמת יעמוד לבך מנקלי שיהותם . לבי ראשית כל  
דרכיך א' תאמין שיש על כל יש מי שהוא סבתו וסוף כל הסבות  
אחת אשר לא תשתנה הוא הנמצא שאין גבול לשלמותו ולא  
תקיף על חלק מצער ממנו ידיעת כל בעל שכל נ ותאמין  
שאינו גוף ולא כה מכחותנו מתערב או בלתי מתערב :  
ג ושהוא אחד לא אחדות הכמה אבל נמנע הרבוי והחלוקה  
בו מכל צד ושתארי החיוב מנועים ממנו מדרך שיהיו נוספים  
עליו או חלקים שונים ממנו : ד ושיש לו ידיעה בפרטינו :  
ה לגמול ולהוכיח במשפט ובחסד שהם שני חלקי הנהגת החכם :  
ו ושהוא הנצחי אשר לא סר מהיות : ז ושאלו לבדו יאתרה  
העבודה והתפילה ושכל מדה שזולתו נברא ומחורש ובלתי  
ראוי שיעבד ה ושיש במציאות מלאכי עליון גבוה מעל גבוה  
וקד ושי' המה מראשית דרכם ודבר אין להם עם עגן וערפל  
הם המה אשר הקירא לשבת אחריו ראשונה במלכות ימשיכו  
הקיום לראשוני הגופות ונבכדיהם ושיש מהם מלאך מליץ  
בשפל מדרגותם שמהו בוראו הונן שכלנו תחת שמי ה' :  
המציאות וההשלמה וההשאר ושהצורה האנושית מבחר כל  
הכשתנים

המשתנים ב נצמס אבל כל נצחי באישו יוהר נכבד ממנו וכי  
 זרע ישראל עדת ה' צאן מרעיו מבחר האנוש וסגלת האדם היתה  
 מפני זה ההנהגה והעיון במעשיהם יותר הזקה ומוותרת ובחמלה  
 ה' עליהם ואהבת אבותיהם נתיחדו בתורתו הקדושה . ט אשר  
 לא תשתנה : י דת נתנה מאביר הרועים יא אשר הוא אדוק כל  
 הנביאים אשר מעולם עוד בארץ נבחרת רחבת ידים מקור כל  
 שלמות אמתו ומדומה עוד בחכמות אמתיות ומושכלות נקיות  
 בעבורם יקרא להם בראשונה עם נבון וחכם ושאוהו זאת  
 בהבדיל מעבה ענני עוונותיהם בין האור האלהי ובינם כמעט  
 נדעך עליהם קצת מבהירות ההשגחה להעזב אל המקיים  
 המרים המאררים והיתה ארצם לשמה ולחרפה וחלשה בהם  
 ידיעת אמתות התורה וסתריה והסתתרה חכמתם ובינתסויהוק  
 עליהם העונש עד שמאסו וישנאו פוריהם בארצות הגוים  
 אשר נעתקו שם : יב ושאוהו כן כמה שיבא מהזמן תשובנת  
 הסגולות כלם אל עצמותם הקדומה ישיב המלכור והצמת  
 החכמה ותחוק ההשגחה ויאורו עיני הלבבות בחדרי הסתרים  
 התוריים בשוב ה' את שבות עמו ועינינו תהנהג : יג ותכלית  
 כל השוכות הזמניות היות כתי ישראל בנוויתם ונפשותם  
 הראשונות להראות בהם את מעשה ה' כי נורא הוא סוף דבר  
 תשמאיל לבי או תימין תאמין בכל מה שהאמין בו אחרון  
 הגאונים בזמן ראשם בהשיבות הרב המורה הגדול רמב"ם ז"ל  
 אשר אין ערוך אליו בכל חכמי ישראל אחר חתימת התלמוד  
 בזאת אני בטוח אשר בכל חדרי החכמה והתורה :

את ה' אלהיך תירא :

# חושלבע

**עד** ידי הפועל העוסק כמלכת הקודש הוצרך ודרוקר פליר כפר"ר  
 כני הירש ז"ל ממספחה כסויץ מק"ק דיהרן פארש :  
 ועל ידי הפועל העוסק במלאכ' הקודש באמונה העציר נאם שמואל בהרד מנתם  
 מענדיל כ"ץ . מוזאלקווא הסמוך לק"ק לכוכ הבירה יצ"ו :

סוף  
 קבל  
 סה  
 קלי  
 הם  
 שה  
 סם  
 לבי  
 תם  
 כל  
 בות  
 דלא  
 זמן  
 :  
 דקה  
 פים  
 :  
 כם  
 תה  
 לתי  
 בוח  
 פל  
 שיכו  
 לייץ  
 =  
 כל

**(ב) תאמין**

שיש כל על יש מלת יש ענינו כמלא  
 להאמין שיש כמלא על כל המצוא כולם  
 וקוף כל הקבות ר"ל ממטה למעלה : ולא תקיףדיעת כל בעל שכל אפי'  
 על חלק מעשר ממנו . (ב) מתערב ר"ל כמו חום השמש שאינו גוף אכל  
 הוא כח מתערב בגוף או בלתי מתערב כמו השכל שהוא אצט בגוף האדם  
 אבל אינו מתערב עמו לכך אמר שאלמין שאין הש"י מתואר מכל אלה :  
 (ג) לא אהדות הכמה כמ"ש הרמב"ם לא כאחד הקוב ולא כאחד המין  
 ולא כאיש אחד כי בולם הר"ב מצד אחד שאם קוב בעל מי אחד יש בו  
 כמה פרטים כמו מין בהמות ומין אדם ואחד המין ג' כי יתרכה למרשו  
 האויסים ו"ש אבל כמכש הרבוי . וגם לא כאחד האיש שגם היומו אחד  
 יתחלק לכמה אחרים אבל בו ית' כמגש התלוקה מכל לד . ושתארי המיוב  
 ר"ל שתארי הזליה לשלול התקרוכו' ממנו צודקים בו ית' אבל תארי המיוב  
 למיוב לוי דבר באמרך הכורא חכם וכול ויודע צריך להאמין שאין התכמה  
 והמדע והיכולת דברים נוספים בו כדרך מהם נוספים באדם שהאדם אדם  
 ונתוספה בו הקבצה או היכולת . וגם אינם חלקים שונים בו שיהיה חלילה  
 מורכב מאלה החלקים הסכמה והמדע וכיוצא אבל הם מורות על שלילות  
 ההפך ועל הפעולות הנמשכ' ממנו וכ"ז מבוואר בס' המורה ובס' העקרים  
 (ה) להאמין הגמול בקאר לעושה הטוב ולהוכיח במשפט לעושה הרע  
 ותאמין זה שהרי הם שני חלקים הראויים להכנסות הטוב וכבר נתבאר  
 מהש"י חכם א"כ ראוי שאלמין זה . (ו) אשר לא קר מהיות ר"ל היומו  
 לא כעדר הן בעבר ובהווה ובעתיד : (ז) ושכל מה שזולתו גו' כהב רמב"ם  
 זכך אין ראוי לעובדם כדי להיותם אמצע יש לקרנם אליו אלא אליו בלבד  
 יכונו ממשכותיו ויביטו כל מה שזולתו : (ח) ושיש במציעות גומר לפי  
 שרצה לדבר בעקר המ' שהוא התורה וההורה לא נתנה רק ע"י נביא והנבא  
 לא יבא כי אם בשפע שיפע עליו מאת השכל כמו שהתבאר בתורה חלק  
 ב' לכונטרם ידבר בעקר הוא קיים ראשונה האמונה במציאות המלאכי':  
 גבוה מעל גבוה כל אחד גבוה מזברו . ודבר אין להם עם עקונערפל  
 שהם כעדרי הגשמות שהגמיות הם כעקן וערפל שהוא מקך המאפיל  
 מראות אור העינינו : ימשיכו הקיום שע"י המלאכים יקבלו הגלגלי' שפע  
 האלקי' ש"י ימשיכו הקיום לראשונה הגופו' שהגלגלים הם גשם חמישי  
 כידוע : ויש מהם מלאך בשפל גופו' ר"ל הוא שכל הפועל שהוא האחרון  
 מלמעלה למטה ואמר שמוה בו או סוכן שכלנו תחת השמים בג' דברים  
 הא' שנותן לנו המציאות בו הוא נחנקת אשר בנו לקבל המושפלו' הכ' היותו  
 מוציא



בחינות עולם פרק שימנה ג' שר

מוציא מכלכו' מכת לפועל וזה אחרו ההשלמה ור"ל השפעה שכלית עד  
 הגיעו לחכלי' שלמות כפי מה שחפשו - ה"ג הנצחית והקיים וז"ש וההשאר  
 ר"ל השלמות הנפשית. ואחר שביאר ענין המלאכה ומציאותם ביאר מעלות  
 ישראל אשר בעבור מעלה זכו לקבל בת רה אשר על זה תקוב מהמלאכים  
 ז"ש והיזרה האנושי הוא מבחר כל היצירות המשושברי' ל' השנוי והזמנים  
 ולז"א שהאדם והמבחר שבהם אבל כל' אצקוי כתישו ר"ל כפרטי הוא יותר  
 ככבוד מלדס ור"ל בגלגליסככדי' מהלדס כח"ש כפי' כ' ואחר שבהאנושים  
 עוד מין אחד כבחר הוא זרע ישראל אשר מפני זה היחה האנוהגה להטיב  
 עמהם - והעיון לעיון ולדקדק בעוונותיהם שבתמרן רק אתכם ידעתי  
 מכל משפחות האדמה ע"כ אפקוד עליכם עונותיכם - (ט) אשר לא  
 היא עקר ט' ש' ליה אין להוקיף וממנה אין לגרוע - (י) דש נהנה גומר  
 והוא ענין הכוואה שפיון שהתורה נתנה ע"י נביא א"כ התאמת הכוואה:  
 אשר הוא ארון אשר תעולם גו' הוא עקר יא' עוד נתימדו ישראל שפכנס  
 הקב"ה להביאם בארץ כנחבת מקור כל שלמות שמתו כאלמרס אומר דל"י  
 מוכיב - ומדומה ר"ל שפנין להס ג' כ שלמות הגוף מהם ענינים מדומים  
 שבתמר ארץ ונת חלב ודבש - עוד נתימדו ישראל בתכמות שמתיות יותר  
 משאר אומות ע"י התורה וישגו כל התכמות - ושאתרי כן וכו' פשוכה  
 ההגלה הזכרים שנתיימדו בהם ישראל ושובל עצמותם הקדומות והוא  
 לזמן ביאת המשיח והוא בעקר (יב) ותכלית כל הטובת הזמניות שיקיו  
 המתים של ישראל ושאר שיקיו בגופם וכפשותם הראשונה והוא עקר (יג)  
 לכראות בהם ע"י תהיה יתראה לעין כל את מעשה כי כורא הוא :

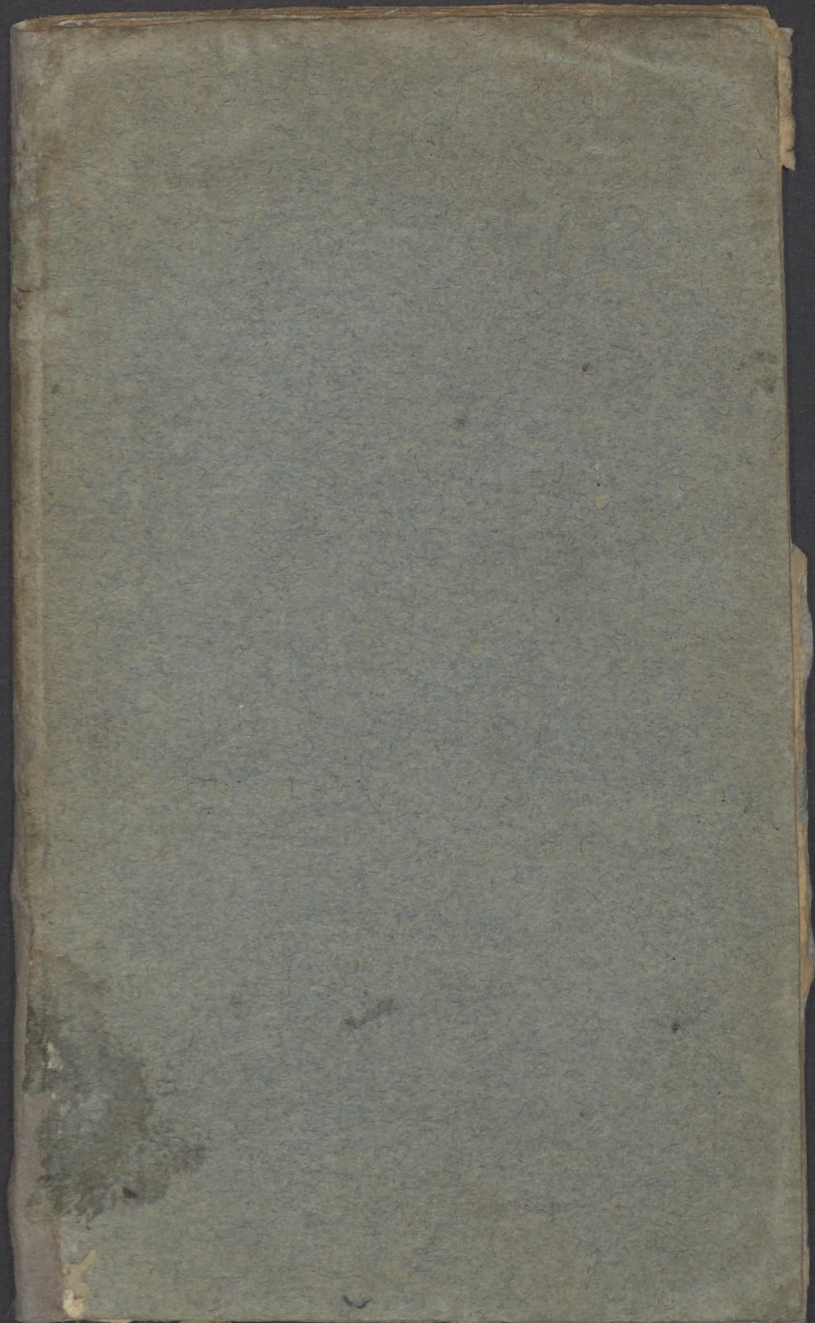
שבת הספר והחנצלות ומגיהה

**הדור** אחס ראובודל מעלת תהלות יקר הספר הזה מהמכס השלם  
 כמוהו ר' ידעי' בפנינו וכשמו כן הוא פחיות עולם להבחין  
 קולעת טובות העולם הזה אשר ימר לשותו : ועל מה אדכיו הוטבעו  
 ואדותיו וקורותיו : וידעי' הודיע פנינו אמרותיו : והיה כל מבקש ללכת  
 אחריו יא' מדברותיו : סכמה וספר משל ומליצה יוכוכו על שפתיו :  
 וספר מהשקילה : אשר ביה אל עולם : בקראו זאת לא יגע לריק ולא  
 ילד לבהמה : וכבר יא' מוגיטן שלו ונדפס פעמים ושלש והקונים היה  
 מחטפין מין ליד לקנותו וכרכות היתים אורו לצון לישראל וישוטטו לבקש  
 דבר ה' ולא ימצאו ורכים מית די קבולה שמעפי אומרים מי יאן חזקו



VII-5. Yeday 1520  
33240

דרק  
רקס  
לנה  
מרו  
רשו  
פוס  
וכה  
מיכ  
למ  
חכס  
דרון  
מיד  
קות  
ע"  
ואר  
מת  
מע  
צוא  
פ"ת  
עלי  
ציון  
מי:  
ועד  
רופ  
תח  
:  
:  
"כר

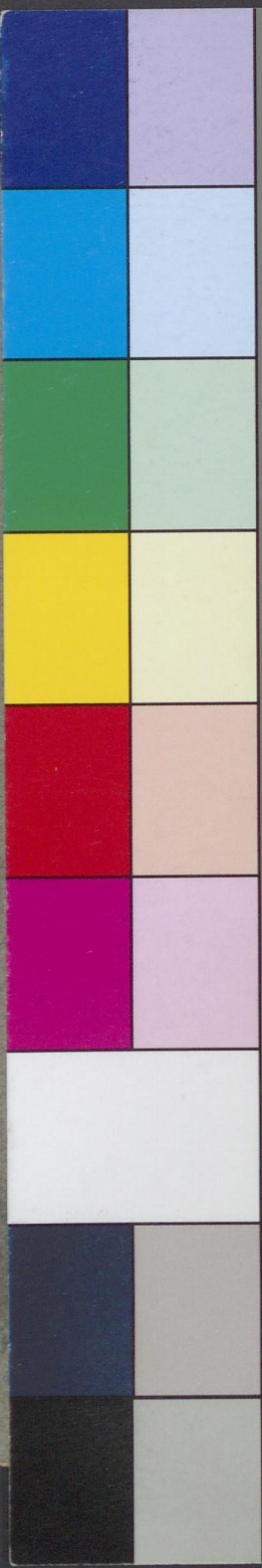


Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

# Colour Chart #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black



DANES  
-PICTA  
.COM